

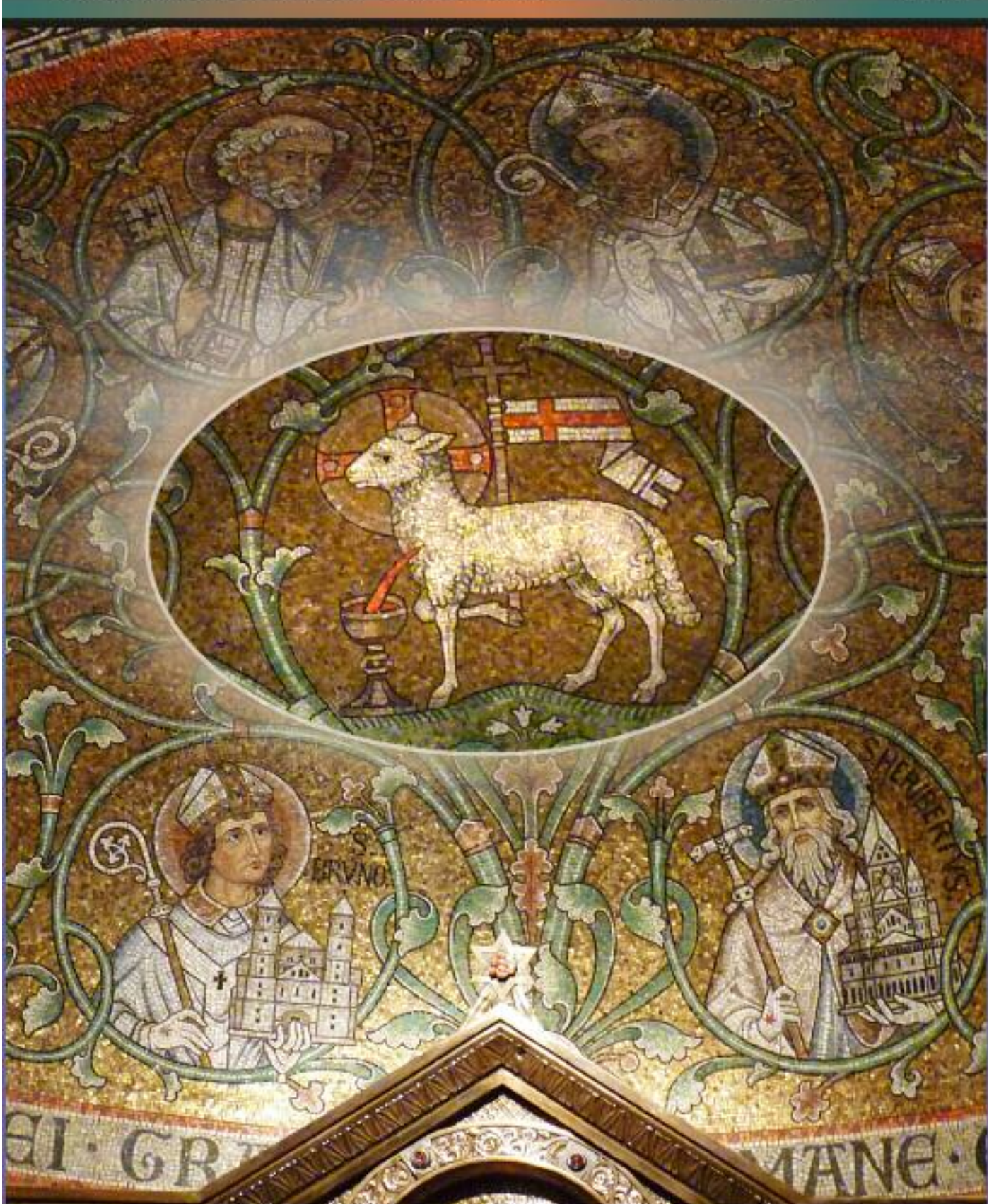
GŁOS BRATA

Pismo Parafii św. Brata Alberta - Gdańsk Przymorze

WIELKI POST 2013 r.

Nr 1 (55)

Mozaika z Bazyliki Zaszczenia Najświętszej Maryi Panny na Syjonie Chrześcijańskim w Jerozolimie

„Ta Krew czyni mnie bielszym od śniegu”

MSZA ŚW. PONTYFIKALNA OJCA ŚW. FRANCISZKA

Benedykt XVI nieoczekiwanie ogłosił 11 lutego swoją decyzję, o zakończeniu swojej posługi na Stolicy Piotrowej. O swej decyzji Benedykt XVI powiadomił na konsystorzu: „Po wielokrotnym rozważeniu w moim sumieniu w obliczu Boga nabrałem pewności, że moje siły z powodu zaawansowanego wieku nie wystarczą, by pełnić w odpowiedni sposób posługę Piotrową”. Papież ustąpił 28 lutego o godzinie 20.

115 kardynałów zebranych na konklawe 13 marca wybrało nowego biskupa Rzymu: argentyńskiego kardynała Jorge Mario Bergoglio, który przyjął imię Franciszek. 266. papież odprawił Mszę św. inauguracyjną pontyfikatu 19 marca na placu św. Piotra w Rzymie.

Słowo od Księdza Proboszcza

Jeden z rekolekcyjnych na słowa słuchacza „czas szybko ucieka”, odpowiedział z uśmiechem – bracie „to ŻYCIE szybko ucieka”...

Kochani Parafianie!

Dobiegł końca czas Wielkiego Postu. Mamy nowego papieża Franciszka. Ostatnio przeżywaliśmy wspólnie Triduum Paschalne i poranek wielkanocny. Pochylaliśmy się nad największymi tajemnicami naszej wiary, które w prosty i pokorny sposób ten człowiek „z końca świata” akcentuje w swoim posługiwaniu.

Nowy czas dla Kościoła, ale także szansa dla nas. Zmartwychwstanie Pan Bóg wpisał w każdą gałązkę budzącą się do życia na wiosnę. A skoro tak, to o ileż bardziej wpisał powstanie z martwych w duszę człowieka. Nie zmarnuj szansy, powstań, warto... dla Chrystusa.

Być może pomocą w ożywieniu wiary będzie kolejny numer Głosu Brata. Doświadczeniami z przeżywania przyjaźni z Chrystusem dzieli się wielu ludzi. Od najmłodszych do najstarszych. Poczytaj, pomyśl, pooglądaj...

Dla Chrystusa warto...

*Z uśmiechem i świąteczną życzliwością
Ks. Proboszcz Grzegorz Stolczyk
wraz z Kapłanami i Siostrami Betankami*

• • •

*Ks. diakon Michał ZegarSKI
głoSi kazanie pasyjne podczas Gorzkich Żali*

*Ks. Mirosław Bielecki
głoSi nauki rekolekcyjne*

Z ŻYCIA NASZEJ PARAFII

19.12 – Spotkanie opłatkowe Eucharystycznego Ruchu Młodych i Dziecięcego Uniwersytetu Biblijnego

20.12 – Opłatek Wspólnot Młodzieżowych – Lux Cordis i Duszpasterstwa Akademickiego

26.12 – Odprawiono w naszym kościele Mszę św. w nadzwyczajnej formie rytu rzymskiego, tzw. Mszę Trydencką

27.12 – Spotkanie opłatkowe Liturgicznej Służby Ołtarza

30.12 – Gościliśmy rodziców księży pracujących w naszej parafii. Po Eucharystii spotkanie na wspólnym obiedzie

6.01.2013 – Jasełka w wykonaniu Parafialnego Koła Teatralnego

14.01 – Zakończono prace nad płaskorzeźbą św. Brata Alberta

21.01 – Spotkanie w cyklu „Rok Wiary” z salwatorianinem ks. Piotrem Stawarzem, dyrektorem ośrodka rekolekcyjnego w Trzebinii

23.01 – Coroczne spotkanie kolędowe dla nauczycieli i wychowawców

27.01 – Koncert kolęd w wykonaniu naszego chóru parafialnego, scholi młodzieżowej i zespołu muzycznego

3.02 – Parafialny bal karnawałowy dla dzieci w Szkole Podstawowej nr 79

4.02 – Spotkanie opłatkowe chóru parafialnego

8.02 – Montaż płaskorzeźby św. Brata Alberta w prezbiterium

9.02 – Ferie na zimowo – ERM i DUB wraz z Siostrami świętowały na lodowisku

4-12.02 – Duszpasterstwo Akademickie przebywało na obozie wędrownym w Beskidach

22.02 – Szalone zabawy dzieci w Aquaparku w Sopocie

23.02 – Koncert chóru w domu samotnych matek i osób starszych we Wrzeszczu

1-3.03 – Udział w warsztatach liturgiczno-muzycznych przedstawicieli scholi Lux Cordis

8.03 – Duszpasterstwo Akademickie z ks. Rafałem na wielkopostnym dniu skupienia w Juracie

10.03 – Początek rekolekcji wielkopostnych dla dzieci. Prowadzący ks. Adam Hrubiszewski z Rumii

13.03 – Kardynałowie wybrali nowego papieża. Jorge Mario Bergoglio z Argentyny przyjął imię Franciszek

16.03 – Duszpasterstwo Młodzieży Lux Cordis na wielkopostnym dniu skupienia w Juracie

17.03 – Rozpoczęcie rekolekcji wielkopostnych dla dorosłych. Prowadzący ks. Mirosław Bielecki z Archidiecezji Lubelskiej

21.03 – Rozpoczęcie rekolekcji dla młodzieży szkół średnich

23.03 – Montaż lampki wiecznej nad tabernakulum

Sprawozdanie z działalności Czcieli Miłosierdzia Bożego

Ekscelencjo, Księżę Biskupie Ryszardzie!

Jako przedstawiciel Czcieli Miłosierdzia Bożego, mam zaszczyt złożyć sprawozdanie z działań tejże wspólnoty.

Zamysł powstania grupy modlitewnej czcieli Miłosierdzia Bożego i szerzenia tego kultu w naszej parafii zrodził się z troski otaczających nas ludzi i nas samych.

W świecie w którym żyjemy, zło jest ciągle obecne i stanowi siłę, której my sami nie możemy się przeciwstawić. Te nasze przemyślenia skłoniły nas do utworzenia grupy modlitewnej i szerzenia kultu Miłosierdzia Bożego. Kult Miłosierdzia Bożego w naszej parafii istnieje od momentu jej powstania. Założycielem tej wspólnoty i jej pierwszą animatorką była śp. Halina Prejs.

Początkowo była to nieliczna grupa ludzi, dziś jest nas wielu, a w kult Miłosierdzia Bożego włączyła się cała parafia. W pierwszej fazie nabożeństwo ku czci Miłosierdzia Bożego odbywało się raz w miesiącu. Od 1993 roku w każdy czwartek, a raz w miesiącu z udziałem kapłana opiekuna na-

szej wspólnoty przed Najświętszym Sakramentem. Obecnie w każdy czwartek wraz z kapłanem modlimy się koronką do Miłosierdzia Bożego i nie tylko przed obrazem „Jezu ufam Tobie”. Również jest 30 grup dziewięcioosobowych którzy codziennie odmawiają Nowennę do Miłosierdzia Bożego. Należy wspomnieć, że dzięki staraniom czcieli Miłosierdzia Bożego ufundowaliśmy kielich z pateną, sztandar oraz ornat z wizerunkiem Jezusa Miłosiernego. Największym przeżyciem w naszej parafii były misje święte zorganizowane przed peregrynacją obrazu „Jezu ufam Tobie”. Mieliśmy okazję oddać cześć Jezusowi Miłosiernemu obecnemu wśród nas. Obrazem tego czasu łaski jest Godzina Miłosierdzia, którą odprawiamy w każdy piątek o godz. 15.00 przed Najświętszym Sakramentem i przed relikwiami św. Siostry Faustyny. W ostatnim czasie czciele wspólnoty Miłosierdzia Bożego ufundowali w naszej parafii witraż.

Jezu Miłosierny za Twoją miłość i Twoje Miłosierdzie niech będzie Bóg uwielbiony.

Jezu ufam Tobie!

Sprawozdanie z działalności Rycerstwa św. Michała Archanioła

Rycerstwo św. Michała Archanioła powstało w Polsce w 1994 roku z inspiracji ks. Mariana Polaka – michality, któremu od początku powierzono obowiązki Animatora Generalnego Stowarzyszenia. Rycerstwo posiada swój statut, zatwierdzony przez przełożonego zgromadzenia – ks. Kazimierza Tomaszewskiego. Statut podpisany został w święto Wniebowzięcia NMP – 15 sierpnia 1994 roku.

Charyzmatem rycerstwa jest głoszenie zwycięstwa Chrystusa nad szatanem, nad mocami zła, które dążą do zniszczenia człowieka. Celem jest wynagradzanie Bogu za grzechy ludzkości i wypraszenie grzesznikom nawrócenia.

Podstawowym obowiązkiem rycerzy jest dążenie do ciągłego trwania w stanie łaski uświęcającej, do częstego i pełnego uczestnictwa w Eucharystii, do przestrzegania postów i do wytrwałej modlitwy w intencji Kościoła katolickiego, Ojczyzny i całego świata.

Nabożeństwo ku czci św. Michała Archanioła istniało od początku funkcjonowania naszej parafii. Zaczynaliśmy od wspólnego śpiewania godzinek ku czci św. Michała Archanioła.

W 1995 roku powstał w naszej parafii zastęp Św. Michała Archanioła. Obecnie nasz zastęp liczy 29 osób, w tym 6-wspomagających. Najstarszy Rycerz ma 92 lata, najmłodszy 16. Opiekunem zastępu jest ks. Jacek Kowalewski, który jak tylko obowiązki pozwalają uczestniczy w naszych modlitwach rycerskich.

W drugą środę miesiąca uczestniczymy we Mszy św. w intencji kapłanów oraz wszystkich Rycerzy i czcieli św. Michała Archanioła. Po Mszy św. wraz z naszymi para-

fianami spotykamy się na wspólnej modlitwie i katechezie, którą przygotowuje i prowadzi ks. Jacek nasz opiekun. Obecność Rycerzy – obowiązkowa. W pozostałe środy spotkania odbywają się w salce na plebani.

W trzeci wtorek miesiąca uczestniczymy we Mszy św. w intencji uproszenia błogosławieństwa Bożego i opieki Matki Najświętszej dla naszej Ojczyzny przez wstawiennictwo bł. Bronisława Markiewicza i Anioła Stróża Polski. Po Mszy św. Śpiewamy godzinki do Aniołów Stróżów.

Rycerze uczestniczą w oprawie liturgicznej w niedzielnej Mszy św. Pomagają sprzątać świątynię, opiekują się kwiatami. Starają się też wesprzeć młodzież przygotowującą się do sakramentu bierzmowania. Na dziewięć dni przed bierzmowaniem Rycerze podejmują Nowennę do Ducha Św. Uczestniczymy także w ich Uroczystej Mszy św. Każdy z bierzmowanych otrzymuje pamiątkę w postaci obrazka z modlitwą do Św. Michała Archanioła.

Co roku część Rycerzy uczestniczy w rekolekcjach, które organizuje ks. Piotr Prusakiewicz – moderator krajowy Rycerstwa.

Rycerstwo Św. Michała Archanioła, to wspólnota osób kochających modlitwę zarówno indywidualną, jak i wspólnotową. Większość Rycerzy uczestniczy codziennie w Eucharystii. Po Mszy św. porannej kilka Rycerek zostaje w kościele na codzienną modlitwę podejmując Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Różaniec przez wstawiennictwo Św. Michała Archanioła. Zastęp Rycerzy modli się też w intencjach nadsyłanych z różnych stron Polski do Pogotowia Modlitewnego. Są również i podziękowania.

Każdy z Rycerzy będzie pracował nad tym, aby pogłębić przyjaźń ze swoim Aniołem Stróżem poprzez dawanie świadectw na spotkaniu z parafianami i podczas modlitw w 2-gą środę, by w ten sposób rozszerzać kult św. Michała w naszej parafii. Przygotowywać świadectwa na piśmie i wysyłać do redakcji „Któż jak Bóg”. Wykorzystać przykłady interwencji św. Michała Archanioła z książki Świadectwa obecności Aniołów ks. Mariana Polaka.

Naszą radością Zastępu jest fakt, że 23 lutego br. w parafii pw. NMP Różańcowej podczas Mszy św., której przewodniczył ks. Piotr Prusakiewicz, animator generalny Rycerstwa CSMA powstał przyjęty do Rycerstwa Bartosz Smu-

czyński – uczeń 1-szej klasy liceum, piłkarz Lechii Gdańsk oraz Wanda Krzemińska.

W bieżącym roku na spotkanie rycerskie przychodzą cztery osoby, które pragną zostać rycerzami św. Michała Archanioła.

30 stycznia br. dzięki życzliwości i aprobachie ks. Proboszcza i naszego opiekuna ks. Jacka, jak i też wstawieniu bł. ks. Bronisława Markiewicza w 100-lecie jego śmierci została wznowiona w naszej świątyni modlitwa do św. Michała Archanioła papieża Leona XIII

Rycerze naszego Zastępu rozprawdają 150 szt. czasopisma „Któż jak Bóg”.

Sprawozdanie z działalności Wspólnoty Nieustającego Różańca

Polska mistyczka Barbara Kloss zmarła niedawno w okolicy Olsztyna, której rozmyślania wydano jako „Myśli Różańcowe”, widziała wielką tarczę zegarową i grupy ludzi mówiących Różaniec, stojące przy poszczególnych godzinach. Ujrzała też szatana w postaci przypominającej ludzką, który poczuł się na tej tarczy jak przypiekany ogniem na patelni i chciał z niej uciec. Okazało się to jednak niemożliwe: za każdym razem natrafiał na modlących się ludzi. W końcu wystrzelił w górę jak błyskawica, lecz pozbawiony głowy i rąk. Miało to oznaczać pozbawienie go wszelkich możliwości działania. To była zachęta do utworzenia takiego pierwszego kręgu czuwających na modlitwie różańcowej przez godzinę w tygodniu. Ojciec Św. Jan Paweł II powiedział: wiem o nich, cieszę się i błogosławię. Róbcie to na wielką skalę. Na prywatnej audiencji dla Polaków w 1981 r. Jan Paweł II nadał Różańcowi moc egzorcyzmu.

Krąg tygodniowy w naszej parafii powstał w pierwszych latach istnienia parafii. Imiona i nazwiska osób należących do tego kręgu umieszczone są na planszy. Każdy może sprawdzić swoją godzinę czuwania. Część z osób odeszła już do Pana (kolor niebieski).

Charyzmatem Wspólnot Nieustającego Różańca jest organizowanie nieustannej modlitwy różańcowej w naszej Ojczyźnie w intencji wyproszenia łaski Intronizacji Chrystusa Króla w wymiarze osobistym, rodzinnym, parafialnym, społecznym i narodowym, a to może stać się wtedy, kiedy naród Polski porzuci grzechy i powróci do Boga.

Przy współpracy i w porozumieniu z Animatorką Wspólnot Nieustającego Różańca Panią Urszulą Strynowicz i za zgodą naszego obecnego ks. Proboszcza został zorganizowany w naszej parafii dobowy nieustający różaniec, przypadający 17-go dnia każdego miesiąca oraz dobową adorację Najświętszego Sakramentu z 15 na 16-go dnia każdego miesiąca. Odbywa się ona w kaplicy p.w. Chrystusa Króla w klasztorze Zgromadzenia Sióstr Rodziny Tebańskiej w naszej parafii.

W chwili obecnej do Wspólnoty Nieustającego Różańca w naszej parafii należy 106 osób. Członkowie tej Wspólnoty zobowiązali się w obranej przez siebie godzinie odmawiać wyznaczoną część Różańca Św. oraz do odmawia-

nia Aktu Osobistego Poświęcenia się Najświętszemu Sercu Jezusowemu wg św. Małgorzaty Marii Alacoque.

Aktu Osobistego Poświęcenia się Najświętszemu Sercu Jezusowemu i Chrystusowi Królowi dokonaliśmy, jako Wspólnota w dniu 21 listopada 2004 r. podczas Mszy św., przy współudziale celebransa, ks. Proboszcza, przez wspólne odmówienie tego Aktu.

Jako czciciele Najświętszego Serca Pana Jezusa przez cały czerwiec gromadzimy się w kościele i po ostatniej Mszy św. porannej razem z parafianami śpiewamy piękne, a już zapomniane godzinki ku czci Serca Pana Jezusa.

Zamawiamy i uczestniczymy we Mszy św. w intencji wynagrodzenia N.S.P.J. za grzechy własne, rodzinne, ojczyzniane i całego świata oraz o intronizację Serca Jezusowego i beatyfikację Sł. Bożej Rozalii Celakówny – w każdy pierwszy piątek miesiąca.

Od kilku lat, oprócz bieżącego roku, w czerwcu w Matemblewie nasza Wspólnota brała udział w nowennie – adoracji Najświętszego (Serca Pana Jezusa) Sakramentu w intencji:

- o tryumf Najświętszego Serca Pana Jezusa i Niepokalanego Serca Maryi;

- o wypełnienie dziejowej misji Polski i o jedność;

- o pokój dla świata wynagradzając Najświętszemu Sercu Pana Jezusa za grzechy nasze i całego świata.

Nasza wspólnota jest duchowo związana z Matką Bożą w Gietrzwałdzie. Uczestniczyliśmy w Zjeździe Wspólnot Nieustającego Różańca biorąc udział w Triduum Różańcowym.

Wspólnota brała udział w Nowennie Intronizacyjnej, jako przygotowanie duchowe do uroczystości Chrystusa Króla.

W lipcu ubiegłego roku odeszła do Pan diecezjalna animatorka Wspólnot Nieustającego Różańca i Wspólnoty Intronizacyjnej śp. Michalina Golińska z Brętowa.

Koordynatorem Wspólnoty Nieustającego Różańca w naszej parafii jest Pani Anna Baclawska.

Króluj nam Chryste!

Sprawozdanie z działalności Żywego Różańca

Modlitwa różańcowa odmawiana w rodzinach ma ogromny wpływ na zaangażowanie się poszczególnych osób w działalność wspólnoty w naszej parafii.

Jedną z form jest Żywy Różaniec będący wspólnotą osób, które otaczają modlitewną opieką tych, którzy najbardziej jej potrzebują, idąc za wskazaniem Stolicy Apostolskiej (według papieskich intencji modlitewnych).

Uczestnictwo w Żywym Różańcu polega na przynależności do grupy zwanej różą. Każda osoba z róży przez miesiąc odmawia jedną z 20 tajemnic różańcowych. Zmiana odmawianych tajemnic jest dokonywana w pierwszym dniu miesiąca w porządku ustalonym z góry na dany rok kalendarzowy. Ze względu na intencję misyjną odmawianego różańca uwzględnia się również zmianę Papieskich Intencji Misyjnych na dany rok i każdy miesiąc.

W parafii św. Brata Alberta działało w początkowym okresie 5 róż. Stopniowo ich ilość rosła aż do 20 i obecnie skupia 340 członków. Każda Róża ma swojego patrona i zelatora.

W ostatnią środę każdego miesiąca, odprawiana jest Msza Święta w intencji członków Żywego Różańca. Po Mszy odbywa się spotkanie, na którym omawiane są sprawy bieżące wspólnoty. Systematycznie przed Mszą św. wieczorną we wtorki, piątki, soboty i niedziele odmawiana jest,

przez członków tej wspólnoty, jedna część Różańca w intencji Ojca Świętego, kapłanów, Misji świętych, w intencji nowych powołań kapłańskich i zakonnych, w intencji naszej Ojczyzny i tych członków Żywego Różańca, którzy odeszli już do wieczności. Rozważania prowadzi Mieczysław Szymanek.

Szczególnym wydarzeniem wpisującym się w działalność Żywego Różańca jest spotkanie opłatkowe, w którym biorą udział kapłani posługujący w naszej parafii, by wraz z członkami Żywego Różańca dzielić się radością Bożonarodzeniowych Świąt.

Wspólnota Żywego Różańca czynnie włącza się w życie parafii. Wyraża się to przez udział w uroczystościach parafialnych i pracach porządkowych w Kościele. Ze składek pieniężnych wspólnoty ufundowany został Sztandar Żywego Różańca, figura Matki Bożej Fatimskiej, ornat oraz Różaniec procesyjny na Boże Ciało.

Członkowie Żywego Różańca ufundowali także jeden z witraży dla naszej Świątyni.

Opiekunami Żywego Różańca w historii parafii byli: ks. Ryszard Bugajski, ks. Marek Kapusta i ks. Józef Trunowicz. Obecnie opiekunem jest Proboszcz – ks. kan. Grzegorz Stolczyk. Prezesem jest Pan Mieczysław Szymanek, a skarbnikiem Pani Urszula Rojek.

Sprawozdanie z działalności chóru

Ekscelencjo, Księżę Biskupie Ryszardzie!

Chór przy kościele św. Brata Alberta powstał w październiku 1998 r. z inicjatywy pierwszego ks. proboszcza Eugeniusza Stelmacha. Okazją do powstania był przyjazd do Polski Ojca Św. Jana Pawła II. Nasz chór śpiewał z zespółonym chórem na sopockim hipodromie na Mszy św. sprawowanej przez Ojca Św.

W obecnej chwili chór liczy 37 osób w poprzednich latach 48 osób. Chór nasz jest czterogłosowy: alty, sopran, tenory, basy. Wielu chórzystów jest od początku jego powstania reszta dochodziła w następnych latach a część osób się wykruszyła albo zmarła. Przez okres 15 lat zmarły trzy osoby: Landowska Kazimiera, Grodziewicz Krystyna oraz Jankowiak Jan.

Pierwszym dyrygentem chóru, od jego powstania do 15 IX 2010 był pan Zbigniew Biziuk, a od IX 2010 prowadzenie chóru objęła pani Anna Terech. Opiekunem chóru od początku jest proboszcz ks. kanonik Grzegorz Stolczyk. Chór w X 2012 r. będzie obchodził swoje 15-lecie istnienia. Prezesem chóru jest pan Bączalski Wiesław zastępcą Branicki Krzysztof, drugi zastępca Urszula Rojek natomiast skarbnikiem Alina Sowińska. Członkowie chóru spotykają się 2 razy w tygodniu we wtoreki i czwartki od godziny 19-21. Płacimy drobne składki na potrzeby chóru jak papier na ksero, długopisy, taśmy, ołówki, teczki i inne spotkania jak agapy.

W okresie od 4 XII 2006 roku chór śpiewał na Mszach św. w naszym kościele, na wyjazdach oraz z okazji różnych uroczystości jak odpusty, śluby, prymicje, Msze radiowe, Boże Narodzenie, Wielkanoc, Boże Ciało, w święto św. Cecylii, Apele Jasnogórskie.

Od 4 XII 2006 występy chóru przedstawiają się w następująco, co zawdzięczamy poprzedniemu organizatorowi panu Zbigniewowi.

Od 4 XII 2006 – 3 razy, Święto Bożego Narodzenia
 Od 2007 – 33 razy, w kościele św. Brata Alberta, w kościele św. Elżbiety, i na dwudziestolecie parafii św. Brata Alberta
 Od 2008 – 34 razy, w kościele św. Elżbiety – Msza radiowa, w kościele św. Brata Alberta, w kościele św. Brygidy, w Toruniu – w Radiu Maryja
 Podczas wizyty jego ekscelencji ks. Sławoja Leszka Głódzia Metropolity Gdańskiego
 Od 2009 – 25 razy, w kościele Emaus, podczas Prymicji ks. Adama, na pogrzebie Jana Jankowskiego
 Od 2010 do 15 IX 2010 – 8 razy, w kościele św. Brata Alberta, podczas wizyty jego ekscelencji ks. bp STadeusza Gocłowskiego Metropolity Gdańskiego – poświęcenie konfesyjonałów
 Od 1 X 2010 Objęła prowadzenie chóru Pani Anna Terech
 Od 5 X 2010 – 5 razy, w kościele św. Brata Alberta
 Od 2011 – 26 razy, w kościele św. Brata Alberta, w kościele św. Elżbiety – Msza radiowa, w kościele Opatrzności Bożej

Od 2012 – 10 razy, podczas Mszy Telewizyjna w kościele św. Brata Alberta, w kościele św. Matki Boskiej Fatimskiej, w kościele NMP Królowej Różańca św., podczas wizyty ks. biskupa Ryszarda Kasyny

Chór przez okres 15 lat śpiewał 296 razy. Chór nagrał za bytności poprzedniego dyrygenta Zbigniewa 6 płyt, a dzięki obecnemu ks. proboszczowi chór nagrał 2 płyty z uroczystości: Mszy św. 11 grudnia (Telewizja Polonia) oraz z koncertu Kołęd.

Nasz chór również współpracuje z młodzieżową wspólnotą, którą wykonywane są różne pieśni na uroczystościach parafialnych. Akompaniатorem dla obydwóch zespołów jest pan organista Krzysztof Żygowski a dyrygentką jest Pani Anna Terech, a w zastępstwie chórzystka Pani Anna Jusek.

Chór nasz organizujemy na zakończenie roku wyjazdy integracyjne: ognisko, kiełbaski oraz wyjazdy połączone z katechezą prowadzone przez naszego proboszcza, ks. kanonika Grzegorza Stolczyka:

2007 wyjazd Integracyjny Szemud – Mirachowo

2008 wyjazd – dziesięciolecie chóru Brata Alberta Licheń

2009 wyjazd na piknik – Gołębiewo

2010 wyjazd do Straszyna – parafia św. Jacka

2011 wyjazd na piknik (24 V i 28 XII)

oraz wyjazd do Gietrzwałdu

2012 Parafia Matki Boskiej Fatimskiej Żabianka (29 I)

Chór pożegnał poprzedniego organistę pana Zbigniewa 12 IX agapą i podziękowaniem za pracę którą wykonywał. A nową Panią dyrygent Annę chór przyjął z ogromną radością. Cieszymy się że możemy kontynuować śpiew na Chwałę Pana.

Sprawozdanie z działalności młodzieżowej grupy charytatywnej

Od roku 2002 w naszej parafii istnieje młodzieżowa grupa charytatywna. Pierwszym Jej opiekunem był ks. Ireneusz Baryła, kolejnymi ks. Dariusz Żyźniewski, ks. Wojciech Cupa, ks. Paweł Nawrot, a obecnie ks. Jacek Kowalewski.

W działalność tej charytatywnej grupy włączały się następujące osoby: licealiści naszych szkół przy parafialnych, młodzież związana z grupą Lux Cordis, studenci oraz osoby, które podjęły już pracę. W naszych akcjach pomagamy Szkolne Koło Caritas z Gimnazjum nr XXI przy ul. Kołbrzeskiej.

Naszym głównym zadaniem jest organizowanie przed świętami Bożego Narodzenia i Wielkanocy pomocy dla najbardziej potrzebujących rodzin. Dzięki ofiarności parafian, jałmużnie adwentowej i wielkopostnej zakupujemy produkty żywnościowe, które segregujemy i przygotowujemy i przez naszych wolontariuszy dostarczamy bezpośrednio

do domów paczki dla ok. 55 rodzin. Dzieci z rodzin objętych programem pomocy uczestniczyły z nami w licznych wycieczkach, kuligach, obozach. Biorą udział w wyjazdach wakacyjnych organizowanych przez księży naszej parafii i siostry Betanki, a także otrzymywały przybory szkolne.

Istotnym wymiarem działań charytatywnych jest dożywianie dzieci z najuboższych rodzin. Dzięki ofiarom, które na ten cel składają nasi parafianie w szkołach każdego dnia dożywianych jest około 40 dzieci. Parafia służy także pomocą wszystkim, którzy proszą o jedzenie, a także pośredniczy w przekazywaniu odzieży dla potrzebujących.

Nasza parafia na bieżąco wspiera finansowo najbardziej potrzebujące rodziny, obecnie jest ich około dwudziestu, a decyzje o realizacji tego rodzaju pomocy podejmuje ks. Proboszcz.

Sprawozdanie z działalności ministrantów seniorów

Wspólnota ministrantów seniorów rozpoczęła swoją działalność z chwilą powstania nowej parafii pod wezwaniem św. Brata Alberta w lutym 1988 roku.

Grupę ministrantów seniorów stworzyli mieszkańcy parafii, którzy od początku wraz z ks. Proboszczem rozpoczęli prace przy budowie kaplicy, a następnie kościoła.

W obecnej chwili jest 7 ministrantów seniorów, którzy pomagają na różnych odcinkach życia parafialnego, takich jak:

- służenie do Mszy św.;
- branie udziału w procesjach Bożego Ciała i innych uroczystościach kościelnych;
- roznoszenie opłatków świątecznych do rodzin wchodzących w skład naszej parafii;
- zbieranie kolekty podczas niedzielnych i świątecznych Mszy świętych.

W okresie Bożego Narodzenia bierzemy udział w spotkaniu opłatkowym. W ciągu całego roku jesteśmy gotowi służyć radą ks. Proboszczowi i włączamy się w różne prace budowlane.

Swoją modlitwę, pracę i czas poświęcamy dla chwały Bożej, by jak najszybciej dokonać rozpoczętego przed niemal 24-lety wielkiego dzieła, jakim jest budowa kościoła i tworzenie wspólnoty wiernych na Gdańskim Przymorzu w parafii, której patronuje św. Brat Albert.

W roku 2011 podjęliśmy inicjatywę, aby przez rok zbierając fundusze ufundować jeden z witraży do naszego kościoła. Plan został zrealizowany i przed Świętami Wielkanocnymi w roku 2012 został zamontowany przy wejściu do zakrystii witraż przedstawiający Trzecią Osobę Trójcy Świętej od Wspólnoty Seniorów Ministrantów.

Sprawozdanie z działalności Duszpasterstwa Akademickiego

Duszpasterstwo Akademickie przy parafii pw. św. Brata Alberta na Przymorzu powstało w roku 2010 i wyłoniło się ze wspólnoty młodzieżowej „Lux Cordis”. Trzon pierwszej wspólnoty akademickiej stanowiła nieco starsza od członków „Lux Cordis” młodzież w wieku akademickim, która wyraziła chęć utworzenia nowej grupy.

Opiekę duszpasterską nad nowym duszpasterstwem przejął ks. Krzysztof Grzemski. Pierwsze spotkania wspólnoty odbywały się we wtorkowe wieczory. Mszą Świętą, skupiającą młodzież, stała się niedzielna Eucharystia o godzinie 20.00. Wtorkowe spotkania formacyjne poprzedzone były adoracją i krótką konferencją. Później młodzież spotykała się w salce na tematycznych dyskusjach. Dodatkowo studenci brali udział w różnorodnych wyjazdach, dniach skupienia i działaniach duszpasterskich.

Od października 2011 roku opiekunem Duszpasterstwa Akademickiego jest ks. Rafał Dettlaff. Trzeba powiedzieć, że od niedawna grupa rozwija się bardzo prędko. Dosłownie na każdym cotygodniowym spotkaniu gościmy nowe osoby. Duszpasterstwo skupia młodzież z różnych trójmiejskich parafii. Są to studenci, którzy w naszej wspólnocie odnajdują odpowiadający im nurt duchowości chrześcijańskiej.

Centrum naszego życia duchowego stanowi niedzielna Msza św. o godzinie 20.00, której bogatą oprawę li-

turgiczną i muzyczną starają się zapewniać studenci. Po Eucharystii odbywają się spotkania biblijne bądź adoracja Najświętszego Sakramentu w kaplicy Sióstr Betanek.

Ponadto od początku bieżącego roku akademickiego miało miejsce wiele wydarzeń, służących formacji młodzieży i jej integracji, wśród nich warto wymienić:

- dni skupienia u sióstr Benedyktyn w Żarnowcu;
- dni skupienia w Juracie;
- zimowy obóz pieszy w Beskidach i Gorcach;
- udział w „Litani Miał”;
- modlitwa za zmarłych na cmentarzu na Zaspie;
- rekolekcje akademickie

oraz wiele innych wyjazdów, spotkań integracyjnych i Mszy św. w ciągu tygodnia. Włączamy się również w nabożeństwa parafialne m.in. październikowe nabożeństwa różańcowe, Drogi Krzyżowe w Wielkim Poście, czy aktywny udział w Triduum Paschalnym.

Osobną grupę w ramach Duszpasterstwa Akademickiego stanowi młodzież zaangażowana w rozwój duszpasterstwa wiernych tradycji katolickiej. Młodzież ta skupia się ponadto na tzw. „tradi-” wyjazdach, spotkaniach i dniach skupienia połączonych z Mszą św. w nadzwyczajnej formie rytu rzymskiego.

Sprawozdanie z działalności Duszpasterstwa Młodzieży

Duszpasterstwo młodzieży pod nazwą „Lux Cordis” jest propozycją skierowaną do młodych ludzi po bierzmowaniu, albo w trakcie przygotowania. Celem cotygodniowych spotkań jest wspólnotowe doświadczenie wiary, a także stworzenie przyjaznego środowiska dla młodego człowieka, by mógł rozwijać swoje talenty, przeżyć wiarę w grupie przyjaciół, odnajdywać sens i radość w posłudze w różnych parafialnych dziełach.

Spotkania odbywają się w rytmie tygodniowym: wspólna Eucharystia, spotkanie biblijne, spotkanie tematyczne i adoracja. Odbywają się także dni skupienia.

Oprócz tego młodzież aktywnie uczestniczy w poszczególnych formach życia duchowego parafii: prowadzi modlitwę różańcową, apele jasnogórskie, drogi krzyżowe, posługuje w ramach liturgii przez służbę ministrancką, śpiew w scholi.

Poprzez różne inicjatywy, takie jak strona internetowa duszpasterstwa, animacje na rekolekcjach parafialnych, próbuje także dotrzeć do swoich rówieśników z pozytywnym przesłaniem Ewangelii.

Młodzież włącza się aktywnie w parafialne dzieła

charytatywne: świąteczna paczka itp., a także w posługę przygotowania świątecznego wystroju kościoła.

„Lux Cordis” uczestniczy w różnych wydarzeniach diecezjalnych: Dni Młodych w Gdańskim Seminarium Duchownym, Litani Miał, Spotkaniach na Polach Lednickich, Młodzi i Miłość w Matemblewie.

Tradycją są różne formy aktywnego wypoczynku: rajdy rowerowe, spływy, wyjazdy w góry, wspólne wyjścia na łąkę itp.

Od 2004 roku duszpasterzem młodzieży był ks. Paweł Nawrot, a obecnie od 2009 roku ks. Marcin Mianowski. Duszpasterstwo ściśle współpracuje z LSO, którego opiekunem jest ks. Bogdan Pulczyński, pomocą służą także inni księża wikariusze i rezydenci oraz diakoni, którzy odbywali praktykę duszpasterską (dk. Jan Wójcik i dk. Wojciech Kułiński).

Duszpasterstwo młodzieży „Lux Cordis” ma swoją kontynuację w nowo utworzonej w tym roku grupie studentów, których opiekunem jest ks. Rafał Dettlaff. Młodzież kończąc szkołę średnią w naturalny sposób przechodzi do starszej młodzieży studenckiej.

Historia Kościoła Gdańskiego – cz. 16

LATA OSIEMDZIESIĄTE XX wieku

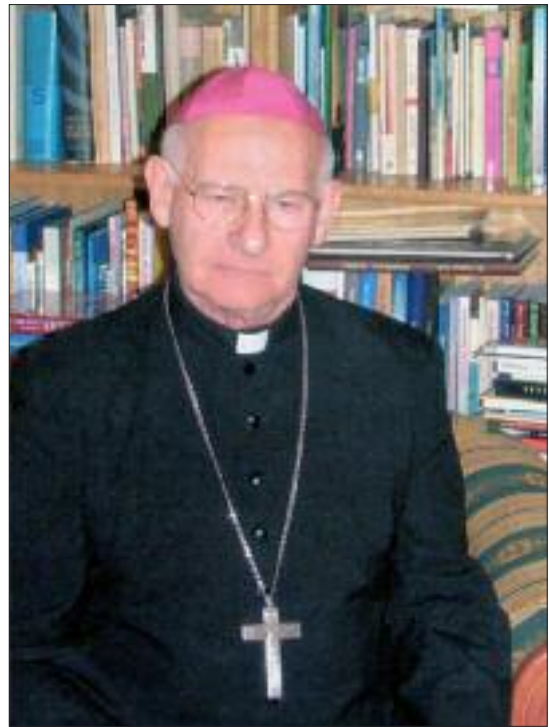
W słowie wstępnym do wydanego w Gdańsku z okazji drugiej pielgrzymki papieża Jana Pawła II na Wybrzeże Gdańskie okazjonalnego Modlitewnika Mszalnego pt. „Kościół Gdański – 1000-lecie kanonizacji św. Wojciecha”, Arcybiskup Tadeusz Gocłowski napisał: „Jan Paweł II dokonał wielkiego Bierzmowania Narodu, kierując słowa modlitwy: «Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi. Tej Ziemi! Amen»”.

Patrząc z perspektywy czasu, nikt nie zaprzeczy, że rzeczywiście rozpoczął się wówczas nowy okres polskich dziejów. Naród wstał z klęsk, wyprostował się i umocniony nowym Bierzmowaniem nabrał odwagi, która charakteryzowała Apostołów po Zesłaniu Ducha Świętego. Przychodziły następnie nowe wydarzenia, częściej smutne, niż radosne, jak stan wojenny. Jednak droga prowadziła już we właściwym kierunku. W Polsce zawsze tak było, że losy Narodu związane były niepodzielnie z obecnością Kościoła, który realizował wyznaczone mu przez Chrystusa zadania. Dwie pielgrzymki Jana Pawła II w 1983 i 1987 roku, wzmocniły Naród. Kościół gdański liczył na to, że będzie gościł Ojca Świętego podczas II pielgrzymki do Ojczyzny, lecz władze nie wyraziły zgody na przyjazd Ojca Świętego do Gdańska – władza po prostu się bała.

Ks. bp Lech Kaczmarek z Ojcem Świętym Janem Pawłem II

31 lipca 1984 roku zmarł biskup gdański dr Lech Kaczmarek. Nowym, tymczasowym Administratorem Apostolskim diecezji gdańskiej został ks. bp Tadeusz Gocłowski, a od 31 grudnia 1984 roku objął on urząd gdańskiego biskupa diecezjalnego. W sierpniu 1985 roku jako kolejny biskup pomocniczy w diecezji gdańskiej został powołany ks. Zygmunt Pawłowicz. Lata osiemdziesiąte XX wieku to okres, w którym władze wyrażały zgodę na budowę nowych kościołów, dzięki czemu można było zaspokoić istniejące od

Ks. bp pomocniczy Zygmunt Pawłowicz

wielu lat potrzeby wspólnot parafialnych, oraz budować kościoły w nowych osiedlach mieszkaniowych. Budowy, remonty i rozbudowy świątyń stawały się początkiem większej więzi kapłanów z wiernymi w parafiach.

Bardzo oczekiwana przez Polaków II pielgrzymka papieża do Ojczyzny była spodziewana podczas obchodów jubileuszu 600-lecia Obrazu Matki Boskiej na Jasnej Górze, jednak władze obawiały się przyjazdu Ojca Świętego w tym czasie do Polski. Władze uważały, że nie można wykluczyć zdarzeń politycznych w czasie jej trwania i dlatego proponowały przełożenie terminu pielgrzymki Ojca Świętego do Ojczyzny. Jan Paweł II zgodził się odczekać jeden rok, ale postawił warunki: odwołanie stanu wojennego, zwolnienie internowanych działaczy oraz nawiązanie dialogu ze społeczeństwem.

10 listopada 1982 roku zmarł Leonid Breżniew, Lech Wałęsa został zwolniony z internowania i wypuszczony z ośrodka w Arłamowie, a 31 grudnia Wojciech Jaruzelski ogłosił złagodzenie niektórych rygorów stanu wojennego. Podczas uzgadniania trasy II pielgrzymki Ojca Świętego nie obeszło się bez tarć między uzgadniającymi stronami. Strona rządowa nie wyrażała zgody na odwiedzenie przez papieża Gdańska, Lublina i Szczecina. Duże napięcie budziło też to, że papież chciał spotkać się z Lechem Wałęsą. Po długich rozmowach uzgodniono termin pielgrzymki Ojca Świętego do Polski na 16-23 czerwca 1983 roku i ustalono następującą trasę: Warszawa (16-18 VI), Niepokalanów (18 VI), Częstochowa (19 VI), Poznań i Katowice (20 VI), Wrocław i Góra św. Anny (21 VI), Mistrzejowice i Kraków (22 VI), a 23 czerwca spotkanie z Lechem Wałęsą w Dolinie Chochołowskiej w Tatrach, aby stąd udać się na lotnisko Balice i powrócić do Rzymu.

Rok 1983 był pierwszym rokiem nowej, jak się później okazało polskiej tradycji, organizowania pieszych diecezjalnych pielgrzymek do Częstochowy, na Jasną Górę. Diecezja gdańska również ogłosiła w parafiach informację o organizowaniu w miesiącach lipiec-sierpień I Gdańskiej Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę. Organizatorem i kierownikiem gdańskiej pielgrzymki został ks. Bernard Zieliński, wikariusz i opiekun młodzieży w parafii Najświętszej Maryi Panny Królowej Różańca Świętego na Przymorzu. Ks. Zieliński brał już w poprzednim roku udział w pielgrzymce toruńskiej, gdzie poznawał tajniki organizatorskie pielgrzymek. Ogłoszenia o organizowaniu pielgrzymki w parafiach nie pozostały bez echa. Na tę pierwszą w naszej diecezji pielgrzymkę zgłosiło się bardzo wielu chętnych (jak się później okazało podobno ponad 4000 pątników), w tym także Andrzej Witkowski oraz Hubert i Piotr Bartel. Aby łatwiej można było kierować tak liczną grupą ludzi, pątników podzielono na grupy. Grupa przymorska miała barwę biało-czerwoną i podobno była najliczniejszą grupą gdańską. Naszą grupą kierował ks. Bernard Zieliński, ks. Tadeusz Polak i ks. Henryk z gdańskiego kościoła Księży Zmartwychwstańców. Grupy z innych dekanatów też były oznakowane kolorami; biało-niebieska, biało-fioletowa, biało-brązowa i inne.

Trasa pierwszej gdańskiej pielgrzymki liczyła 480 km i była podzielona na 16 etapów, po ok. 30 km dziennie. Czasy, w których organizowano pielgrzymki były szczególnie dla organizatorów bardzo trudne. Milicja już na trasie często starała się utrudniać i straszyć organizatora naszej pielgrzymki, że jeżeli nie będziemy przestrzegać uzgodnień to mogą zakazać realizować pielgrzymkę. Już wkrótce po wyruszeniu w dniu 29 lipca 1983 roku sprzed Bazyliki Mariackiej, milicja starała się nam zakazać śpiewać pieśń „My Chcemy Boga” twierdząc, że jest to pieśń antypaństwowa. Takich zdarzeń na trasie było więcej.

Charakterystycznymi przeżyciami dla nas pielgrzymów były postoje w różnych miejscowościach i serdeczne przyjęcie oraz goszczenie nas pielgrzymów przez mieszkańców. Byliśmy szczerze zdziwieni a zarazem wdzięczni, że pomimo panującej wówczas biedy wśród Polaków nigdzie nie brakowało nam napojów, jedzenia i miejsc noclegowych. Mieszkańcy brali również udział w Mszach św. i różnych nabożeństwach, jakie były organizowane w miejscowościach „noclegowych”. Bardzo spodobał się nam gest ks. Tadeusza, który wręczał milicjantom, którzy nas zatrzymywali, obrazki Matki Boskiej, całe w kolorze niebieskim, informując ich, że jest to Matka Boska milicjantów. Podobno nie zdarzyło się, aby któryś z milicjantów odmówił przyjęcia obrazka z Matką Boską milicjantów.

Pomimo trudności nękających pielgrzymów, szczęśliwie dotarliśmy na Jasną Górę i mogliśmy osobiście podziękować Najświętszej Pani za opiekę na całej pielgrzymiej trasie. Na Jasnej Górze po pokłonieniu się Matce Najświętszej w Kaplicy Cudownego Obrazu, mogliśmy trochę się ogarnąć i odpocząć, aby potem wziąć udział we Mszy św. i nabożeństwie w Jasnogórskiej Bazylice.

Materiały pamiątkowe z domowego archiwum autora

Wydawałoby się, że sytuacja w Polsce zaczyna się uspokajać, jednak inwigilacja Kościoła trwała. 22 lipca 1983 roku rozwiązano WRON i zniesiono stan wojenny, ale dalej inwigilowano księży. W Gdańsku do najbardziej gnębiony przez prokuraturę i milicję należał proboszcz parafii pw. św. Brygidy, ks. Henryk Jankowski, a w Gdyni ks. Hilary Jastak.

19 października 1984 roku poruszyła całą Polskę tragiczna wiadomość o śmierci ks. Jerzego Popiełuszki, kapelana Solidarności w Hucie Warszawa, zamordowanego przez wysokich rangą funkcjonariuszy SB. Komunistyczni funkcjonariusze spełnili swoją groźbę o unieszkodliwieniu niewygodnego dla władzy księdza. Wiele wskazuje na to, że u podstaw działań komunistycznych służb wobec księdza Jerzego Popiełuszki legł strach.

Ks. Jerzy gromadził tłumy, dawał ludziom odwagę, siłę i nadzieję, przywracał godność i przestrzegał przed nienawiścią do prześladowców. Słowa św. Pawła z Listu do Rzymian „Nie daj się zwyciężać złu, ale zło dobrem zwyciężaj” stały się mottem jego kazań. Ks. Jerzy został uznany przez komunistyczny reżim za głównego przeciwnika, o wiele groźniejszego od przywódców podziemnej Solidarności. Fiasko szeroko zakrojonych działań przeciwko ks. Popiełuszcze wywoływało wielką frustrację w ówczesnym aparacie bezpieczeństwa. Jego zabójstwo było prawdopodobnie wynikiem tej frustracji.

Ks. Jerzy Popiełuszko bywał w Gdańsku. Gościł u ks. Henryka Jankowskiego w parafii św. Brygidy, gdzie odprawiał Msze św. i wygłaszał kazania, na których bywały rzesze Gdańszczan. Atmosfera wokół ks. Jerzego wyraźnie się zagęszczała. Późniejsi mordercy księdza, kpt. SB Grzegorz Piotrowski i jego podwładni por. Waldemar Chmielewski i por. Leszek Pękala jeździli za nim wszędzie. Wkrótce okazało się, że obawy o życie ks. Jerzego okazały się uzasadnione. 13 października 1984 roku nastąpiła pierwsza nieudana próba zamachu na księdza. Przebywał wtedy w Gdańsku na zaproszenie ks. Henryka Jankowskiego. W drodze powrotnej doszło do zamachu, za którym stali Piotrowski, Pękala i Chmielewski. Esbecy próbowali kamieniem stłuc przednią szybę jadącego samochodu z ks. Jerzym, aby w ten sposób doprowadzić do wypadku.

Wcześniej ks. Jerzy był w Gdańsku z grupą hutników z Huty Warszawa na I Zjeździe Solidarności w gdańskiej hali Olivia. Przed obradami Zjazdu koncelebrował Mszę św. w Katedrze Oliwskiej w intencji obrad Zjazdu.

Lata osiemdziesiąte były okresem prześladowań księży. Podlegał im nie tylko ks. Jerzy, kapelan hutników z Warszawy.

W Gdańsku prześladowano ks. Henryka Jankowskiego, kapelana gdańskich stoczniowców i ks. Andrzeja Rurarza z parafii pw. św. Stanisława Biskupa, a w Gdyni ks. Hilarego Jastaka. W całej Polsce do dnia dzisiejszego nie wyjaśniono śmierci wielu księży, którzy zginęli w tajemniczych okolicznościach. Wśród nich byli:

ks. Stefan Niedzielak (zm. 21.I.1989 r.), ks. Stanisław Suchowolec (30.I.1989 r.), ks. Sylwester Zych (11.VII.1989 r.)

Nagonki na księży były coraz bardziej jawne i nagłaśniane

w mediach. Do tych informacji dodawano odpowiednie komentarze, podające różne przewinienia, głównie jako szkodliwe dla państwa treści zawarte w głoszonych przez księży kazaniach, szczególnie na Mszach św. za Ojczyznę, które były odprawiane w wielu miastach Polski. W Gdańsku takie Msze św. były odprawiane w Bazylice Mariackiej w dniach, w których wypadały zniesione przez komunistyczne władze Święta Narodowe: 3 maja i 11 listopada. Msze św. były celebrowane przez gdańskiego biskupa ordynariusza, który wygłaszał również okolicznościowe kazania. Drugim kościołem, który przygarniał rzesze wiernych w tych trudnych czasach była bazylika pw. św. Brygidy z jej niestrudzonym proboszczem ks. Henrykiem Jankowskim.

Kim był ks. Jerzy Popiełuszko, że tak garnęły się do niego tłumy? Był człowiekiem niezłomnych zasad, gotów do poświęceń, ale z drugiej strony, normalny, chociaż nie wolny od drobnych słabostek.

Pierwszy organizował pielgrzymki ludzi pracy na Jasną Górę, które prowadził w ostatnie niedziele września 1983 i 1984 roku. Szczególnie Drogi Krzyżowe, które odbywały się na Wałach Jasnogórskich zapadły wszystkim w pamięć. Po tragicznej śmierci ks. Jerzego, 24 czerwca 1995 roku ks. prymas kard. Józef Glemp, jako arcybiskup Warszawski, powołał komisję do spraw przygotowania procesu beatyfikacyjnego ks. Jerzego Popiełuszki.

14 lutego 2010 roku Arcybiskup Metropolita Warszawski ks. kard. Kazimierz Nycz poinformował, że beatyfikacja ks. Jerzego Popiełuszki odbędzie się na placu Piłsudskiego 6 czerwca 2010 roku.

tekst i wybór ilustracji Hubert Bartel

Zdjęcia zamieszczone we wkładce do „Gościa Niedzielnego” z dnia 6 VI i 7 XI 2010 roku

Wielki Post 2013

Wielki Post to czas, w którym Kościelna Służba Mężczyzn „Semper Fidelis” organizuje dla swoich członków różne formy przygotowywania się do Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego. Należą do nich: zamknięte rekolekcje w Domu Rekolekcyjnym w Straszynie, nabożeństwo Drogi Krzyżowej Brzegiem Morza z Oksywiu do Babich Dołów oraz nabożeństwo Drogi Krzyżowej na Kalwarii Wejherowskiej.

STRASZYN 2013

Rekolekcje Wielkopostne w Straszynie mają szczególną formę: przez trzy dni bracia spotykają się z Chrystusem w słowie i sakramentach. Taką formę przeżywania rekolekcji umożliwia niezwykle komfort – wszystko pod jednym dachem: kaplica, sala konferencyjna, refektarz i pokoje mieszkalne. Tegoroczne rekolekcje, już XVI, odbyły się w dniach 15-17 lutego.

Oczekiwanym gościem rekolekcji był ks. abp Tadeusz Gocłowski. Dostojny Gość przewodniczył Mszy świętej odprawionej w kaplicy i wygłosił prelekcję. W tematykę konferencji wpisały się dwa wyświetlane filmy: „Benedykt XVI – droga do Tronu Piotrowego” i „Błogosławiony Jan XXIII”.

Nauki rekolekcyjne wygłaszał ks. prałat Zbigniew Zieliński, Archidiecezjalny Duszpasterz KSM. Ksiądz Prałat zwrócił uwagę, że rekolekcje nasze przeżywamy w Roku Wiary. Rok Wiary to czas, który przynagla nas do tego, aby tę wiarę pogłębić i podziękować Panu Bogu za to, że wiarę mamy. Jaka powinna być nasza postawa, aby móc wspierać Kościół w jego ewangelizacyjnej misji? Jak oprzeć się demagogii, która wymierzona jest w fundamenty chrześcijaństwa, w szczególności w rodzinę jako sakramentalny związek mężczyzny i kobiety oraz miłość dopełniająca ten związek? Źródeł inspiracji należy szukać w tegorocznym hasle duszpasterskim: BYĆ SOLĄ ZIEMI. „To poetyckie porównanie ma bardzo konkretne wymiary”, mówił Ksiądz Prałat. Sól ma zawsze charakter społeczny. Sól nigdy nie jest solą dla siebie. Jej wartość tkwi w tym, czym jest dla otoczenia, dla potraw, do których ją dodajemy. My nie żyjemy dla siebie. Jesteśmy powołani do tego, aby swoją postawą wносить dobro w życie bliźnich. Jeżeli jesteśmy w stanie to czynić, stajemy się Solą ziemi. Sól jest jednym z najtańszych artykułów spożywczych, a chyba najbardziej znaczącym. W dziedzinie krzewienia wiary, niesienia Ewangelii, dzielenia się czymś szlachetnym, najbardziej skuteczne są te najtańsze środki. Sól niewiele kosztuje, a tak wiele daje. Sól jest solą, jeżeli ma smak, nie jest zwietrzała, nie jest podróbką. Oznacza to, że nie możemy być bierni lub pozorować działania. Pan Bóg oczekuje na naszą inicjatywę. Pan Bóg odkupił nas bez nas, ale nie zbawi nas bez nas. Aby łaska miała dostęp do naszych serc, potrzebne jest nasze zaangażowanie.

Ksiądz Arcybiskup w swojej prelekcji nawiązywał do Wielkopostnego Orędzia Ojca Świętego Benedykta XVI na rok 2013. W Orędziu tym Ojciec Święty mówi, że wiara sprawdza się nie tylko w relacjach do Pana Boga, nie tylko przez modlitwę, ale w relacjach do Pana Boga i ludzi przez miłość. Ładne słowo „miłość”, ale jak trudno nią żyć na co dzień. Miłość wymaga ofiary. Miłość wymaga poświęcenia.

Miłość podsuwa nam konieczność walki z własnym egoizmem, z własną nieomyślnością. Miłość wymaga otwarcia się na drugiego człowieka, mówił Ksiądz Arcybiskup.

Już poza prelekcją, w swobodnej rozmowie, Ksiądz Arcybiskup opowiadał o historii Diecezji Gdańskiej i Diecezji Pelplińskiej. Ten temat został wywołany mianowaniem przez Ojca Świętego bpa Ryszarda Kasyny Ordynariuszem Pelplińskim. Ksiądz Arcybiskup mówił również o historii pielgrzymek Ojca Świętego Jana Pawła II na Wybrzeże Gdańskie i trudnościach organizacyjnych z tym związanych.

Rekolekcje zakończyły się Mszą św. odprawioną w kościele parafialnym w Straszynie. We Mszy św. uczestniczyli bracia KSM i lokalna społeczność parafialna.

Straszyn. Prelekcja ks. abp. T. Gocłowskiego

Straszyn. Wspólny posiłek

DROGA KRZYŻOWA BRZEGIEM MORZA

– na Oksywiu i w Babich Dołach

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej Brzegiem Morza odbywa się corocznie w drugą sobotę Wielkiego Postu (w tym roku 23 lutego). Organizują ją bracia KSM gdyńskich parafii.

Trasa tej Drogi rozpoczyna się przy pętli autobusu linii 152 na Oksywiu, prowadzi plażą wzdłuż klifu i kończy się w sanktuarium Matki Boskiej Licheńskiej Bolesnej Kró-

lowej Polski w Babich Dołach. W nabożeństwie uczestniczyło około 200 osób: braci KSM i mieszkańców gdyńskich parafii. Nabożeństwu przewodniczył ks. prałat Zbigniew Zieliński, Archidiecezjalny Duszpasterz KSM, a wspomagał go ks. Kazimierz Glama. Na trasie nie ma stałych obiektów symbolizujących poszczególne stacje Drogi Krzyżowej. Zastępują je niesione krzyże z tabliczkami, na których widnie-

ją numery Stacji. Wysilek fizyczny, zwłaszcza przy pokonywaniu skarpy na ostatnim odcinku, nadawał dodatkowo sens uczestnictwu w tej Drodze. Uwieńczeniem nabożeństwa była Msza święta odprawiana w Sanktuarium, której przewodniczył ks. Kordian Gulczyński, proboszcz parafii.

Tekst i zdjęcia: Stanisław Mazurek

Straszyn. W drodze na Mszę św.

Babie Doły. Brat Joachim czyta rozważania Męki Pańskiej

Oksywie. W drodze do kolejnej Stacji

Babie Doły. Najtrudniejszy etap

XXVI lat w służbie Bogu, Kościołowi Gdańskiemu i Ojcu Świętemu

Do ważnych wydarzeń ostatniego roku w życiu wspólnoty Kościelnej Służby Mężczyzn „Semper Fidelis” Archidiecezji Gdańskiej należy zaliczyć Eucharystię dziękczynną z okazji 26. rocznicy powołania Służby oraz Mszę świętą dziękczynną za pontyfikat Ojca Świętego Benedykta XVI. Obydwa wydarzenia łączy obecność KSM w życiu Kościoła Gdańskiego od momentu jej powołania przez Biskupa Gdańskiego w 1987 roku do chwili obecnej. Przez minione 26 lat, poza szczególnymi zadaniami jak zabezpieczanie wizyt papieskich na Wybrzeżu Gdańskim, KSM angażowała się we wszystkie możliwe działania w swoich parafiach ale także w Archidiecezji. Ks. abp Tadeusz Gocłowski w swoich wystąpieniach do KSM nazywał ją „wojskiem papieża” lub „służbą papieską”.

MSZA ŚWIĘTA ROCZNICOWA

Rocznicowa Msza święta dziękczynna została odprawiona 24 lutego br., w kościele pw. św. Stanisława Kostki przy ul. Abrahama 38 w Gdańsku Oliwie. We Mszy świętej wzięli udział bracia KSM Archidiecezji Gdańskiej, kapelani grup parafialnych, poczty sztandarowe, zaproszeni goście i sympatycy. Braci z parafii pw. św. Brata Alberta reprezentował ks. Bogdan Pulczyński. Mszy świętej przewodniczył ks. abp Tadeusz Gocłowski. Księża Arcybiskupa powitali: brat Ryszard Bednarczyk, Archidiecezjalny Moderator KSM i gospodarz uroczystości, ks. prałat Mirosław Paracki. Brat Ryszard witając Księża Arcybiskupa powiedział między innymi: „Bycie członkiem «Semper Fidelis» to dla nas wielki zaszczyt, obowiązek ale i zarazem wielka odpowiedzialność.

W ten sposób możemy pełniej realizować nasze chrześcijańskie powołanie bycia uczniem Chrystusa. Współczesny świat często wrogi Bogu, Kościołowi i ludziom wiary potrzebuje naszego świadectwa, szczególnie w bieżącym roku, ROKU WIARY. Przecież zgodnie z zapisem w Ewangelii św. Mateusza (Mt 5,13-16), co przypomina nam List Apostolski Benedykta XVI - PORTA FIDELI, «jesteśmy solą ziemi i nie wolno nam zgodzić się na to, aby sól utraciła swój smak». Dlatego my, bracia z «Semper Fidelis», po 26 latach naszej działalności w Kościele Gdańskim, dalej będziemy pogłębiać naszą wiarę, trwać w naszym chrześcijańskim powołaniu bycia uczniem Chrystusa, tak w życiu osobistym, rodzinnym i społecznym – pamiętając, że w hierarchii wartości Boga stawiamy zawsze i wszędzie na pierwszym miejscu. (...) Prosimy o odprawienie dziękczynnej Eucharystii w naszym imieniu i imieniu całego Kościoła Gdańskiego.”

Ks. prałat Mirosław powitał przybyłych kapłanów, braci KSM i ich rodziny, a następnie poprosił Księdza Arcybiskupa o przewodniczenie Mszy świętej, pasterskie słowo i błogosławieństwo naszej wiernej służby Bogu i Kościołowi.

W słowie pasterskim Ksiądz Arcybiskup mówił m.in. o znaczeniu naszej Służby dla Kościoła w odniesieniu do przeszłego już czasu (dwa pontyfikaty: Jana Pawła II i Benedykta XVI) i obecnego – przed powołaniem nowego papieża.

Przed rozpoczęciem Eucharystii odbyła się procedura przyjęcia nowych członków do KSM, a następnie wszyscy bracia odnowili przyrzeczenia, jakie złożyli przed Biskupem Gdańskim w pamiętnym roku 1987.

MSZA ŚWIĘTA DZIEKCZYNNA ZA PONTYFIKAT OJCA ŚWIĘTEGO BENEDYKTA XVI

„Archidiecezja Gdańska solidaryzując się z całym Kościołem powszechnym, pragnie przez swą modlitwę wyrazić wdzięczność Ojcu Świętemu za lata papieskiej posługi w Kościele Chrystusowym. Niech wyrazistym znakiem naszej jedności z Papieżem Benedyktem XVI będzie wspólnie przeżyta Eucharystia”. Tymi słowami ks. abp Sławoj Leszek Głódź, Metropolita Gdański zaprosił wszystkich wiernych Kościoła Gdańskiego do wzięcia udziału w Mszy świętej dziękczynnej, której celebracja została wyznaczona na dzień 28 lutego 2013 r. w Bazylice Archikatedralnej w Gdańsku Oliwie.

Mszę świętą celebrowali: ks. abp Sławoj Leszek Głódź i ks. abp senior Tadeusz Gocłowski. We Mszy św. uczestniczyli między innymi licznie zgromadzeni kapłani, siostry zakonne, przedstawiciele bratnich Kościołów i wspólnot religijnych, przedstawiciele placówek dyplomatycznych, parlamentu, władz lokalnych i samorządowych, rektorzy wyższych uczelni oraz przedstawiciele różnych organizacji i środowisk.

Msza św. miała bogatą oprawę muzyczną. Procesyjnemu wejściu kapłanów towarzyszyła muzyka organowa Jana Sebastiana Bacha. Części stałe Mszy św.: Kyrie i Agnus Dei z Mszy Koronacyjnej Wolfganga Amadeusza Mozarta wykonał Zespół Muzyki Dawnej „Cappella Gedanensis”. Orkiestra Reprezentacyjna Marynarki Wojennej wykonała dwa hymny: Watykanu i Niemiec.

W wygłoszonej homilii ks. abp Sławoj Leszek Głódź przybliżył wiernym postać Benedykta XVI. Mówił o jego drodze do piotrowego tronu i jego nauczaniu. Benedykt XVI był papieżem trudnych czasów, papieżem duchowego ładu i porządku. Mówił o jego relacjach z naszym krajem, jego kilkunastu wizytach w Polsce jeszcze przed objęciem stolicy Piotrowej i pielgrzymce do Polski jako papieża. To Ojciec Święty Jan Paweł II rozpoznał intelekt niemieckiego kardynała, jego mądrość, wiarę i miłość Kościoła. Pełny tekst homilii ks. abpa Sławoja Leszka Głódzia znajduje się na stronie internetowej Archidiecezji Gdańskiej.

Poprzez udział w Eucharystii bracia KSM Archidiecezji Gdańskiej dziękowali Bogu za pontyfikat Ojca Świętego Benedykta XVI w poczuciu dobrze pełnionej służby.

Tekst i zdjęcia: Stanisław Mazurek

Bazylika archikatedralna. Msza św. dziękczynna

Poczet sztandarowy naszej parafii

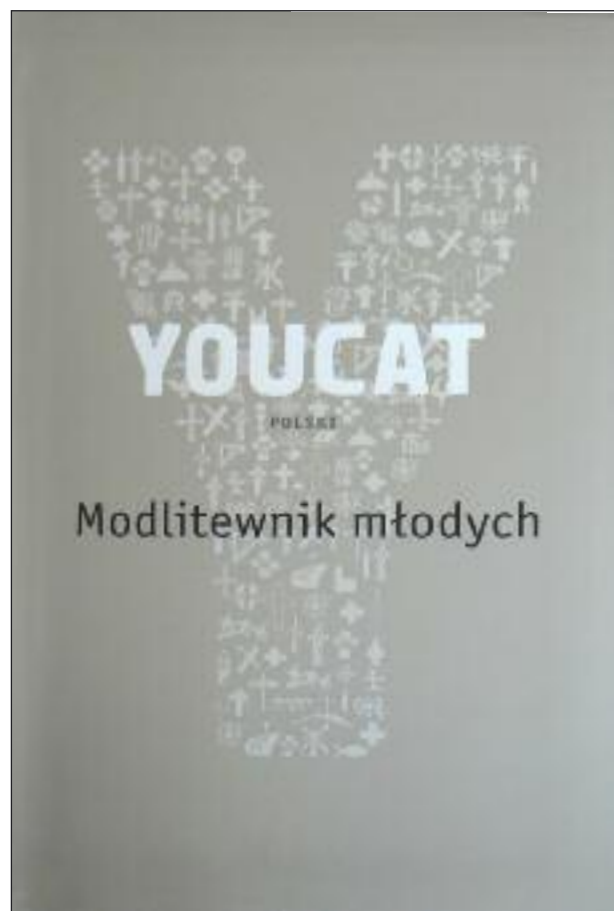
Przyjęcie nowych członków

Modlitewnik młodych YOUCAT

W uzupełnieniu do popularnego wśród młodzieży Katechizmu Kościoła Katolickiego dla młodych YOUCAT (prezentowaliśmy ten Katechizm w numerze 1 (51) 2012 r. Głosu Brata) wydawnictwo Świętego Pawła opublikowało „Modlitewnik młodych YOUCAT”. Jest to tłumaczenie Beaty M. Kamińskiej z języka niemieckiego. Tytuł oryginału: „YOUCAT. Jugendgebetbuch”. Autorzy: Georg von Lengere i Dörte Schrömges. München 2011.

„Publikacja zawiera małą szkołę modlitwy, która odpowiada na pytanie o to, w jaki sposób się modlić, gdzie oraz po co, a także gotowy układ modlitw na dwa tygodnie i ponad sto modlitw uporządkowanych tematycznie według tego, do kogo się zwracamy oraz stosownie do intencji modlitewnych, jakie rodzą się w sercu młodego człowieka”. Modlitewnik zawiera modlitwy z Pisma Świętego, wielkich autorytetów duchowości, które znamy z historii, a także słowa ludzi żyjących w naszych czasach.

Dla zachęty do bliższego zapoznania się z tą pozycją, można przytoczyć fragment wyjęty ze wstępu do Modlitewnika: „Przygotowane modlitwy mogą ci pomóc przejść do modlenia się własnymi słowami i do wewnętrznej modlitwy milczenia. Nie są po to, żeby je tylko powtarzać za innymi. Jeśli przyswajasz sobie modlitwy innych ludzi, to modlisz się razem z nimi, a oni – razem z tobą. Autorzy modlitw, które tu zebraliśmy, chcą modlić się z tobą i za ciebie. Mogą stać się twoimi towarzyszami w drodze wiary i pomagać ci znaleźć własne słowa modlitwy, a także drogę do milczenia w modlitwie. W ten sposób będziesz stawał się człowiekiem modlitwy złączonym z Bogiem”.

Stanisław Mazurek
Współpraca: ks. Tadeusz Polak

Przez świat w obronie życia

25 marca, w Święto Zwiastowania Pańskiego zwykle obchodzimy Dzień Świętości Życia. W tym roku ten dzień wypada w Wielkim Tygodniu, dlatego obchody zostały przeniesione na 8 kwietnia.

Dzień Świętości Życia został ustanowiony w odpowiedzi na słowa Jana Pawła II z encykliki *Evangelium Vitae* (ogłoszonej 25 marca 1995): „proponuję (...) aby corocznie w każdym kraju obchodzono Dzień Życia. (...) Trzeba, aby dzień ten był przygotowany i obchodzony przy czynnym udziale wszystkich członków Kościoła lokalnego. Jego podstawowym celem jest budzenie w sumieniach, w rodzinach, w Kościele i w społeczeństwie świeckim wrażliwości na sens i wartość ludzkiego życia w każdym momencie i każdej kondycji, należy zwłaszcza ukazywać, jak wielkim złem jest przerywanie ciąży i eutanazja, nie należy jednak pomijać innych momentów i aspektów życia, które trzeba każdorazowo starannie rozważyć w kontekście zmieniającej się sytuacji historycznej”.

W odpowiedzi na apel Ojca Świętego 293. Zebranie Plenarne Episkopatu Polski podjęło w roku 1998 uchwałę, że w Polsce Dzień Świętości Życia będzie obchodzony 25 marca.

Również obok Dnia Świętości Życia, decyzją polskiego Sejmu został ustanowiony uchwałą z dnia 27 sierpnia 2004 roku Narodowy Dzień Życia obchodzony 24 marca.

Powstał także szereg różnych inicjatyw społecznych Pro Live działających w obronie życia człowieka. Jedną z nich jest zawiązany Klub Przyjaciół Ludzkiego Życia, który zaproponował peregrynację Ikony Matki Bożej Częstochowskiej „Od Oceanu do Oceanu”.

Pisaliśmy w *Głosie Brata* o początkach tej peregrynacji, która rozpoczęła się od przyłożenia kopii ikony do oryginału na Jasnej Górze i poświęcenia jej przez abpa Sta-

niśława Nowaka 28 stycznia 2012 roku. Właściwa pielgrzymka rozpoczęła się 15 czerwca we Władystoku. Od tego czasu Ikona nieustannie wędruje. Portugalia jest 24. odwiedzanym krajem. Główne uroczystości związane z wizytą Ikony Częstochowskiej w Sanktuarium Fatimskim są zaplanowane na Niedzielę Miłosierdzia – 7 kwietnia 2013 roku. Natomiast w poniedziałek 8 kwietnia, obchodzony w tym roku jako Dzień Świętości Życia, Ikona stanie nad brzegiem Oceanu Atlantyckiego, tym samym kończąc I etap pielgrzymki od Oceanu Spokojnego przez świat w obronie życia. Szacuje się, że ikonę Matki Bożej Częstochowskiej podczas tej pielgrzymki spotkało ponad 4 miliony osób.

Tak wielkiej kampanii w obronie życia jeszcze nie było! Cały czas trwa modlitwa, wygłaszane są wspaniałe kazania, odbywają się spotkania tematyczne i imprezy towarzyszące. Rozdano już ok. 250 tys. ulotek w 15 językach. Wszędzie odnawiany jest „Akt powierzenia Matce Bożej ochrony cywilizacji życia i miłości”.

Dzień Świętości Życia można obchodzić w różny sposób. Przede wszystkim, we wszystkich parafiach składane są przyrzeczenia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego, które zobowiązują do codziennego odmawiania przez 9 miesięcy modlitwy adopcyjnej i dziesiątka Różańca świętego. Taką modlitwę podejmują tysiące wiernych, można powiedzieć – cała armia ludzi, którzy widzą pilną potrzebę wsparcia daru życia. Organizowane są także marsze w obronie życia, pielgrzymki na Jasną Górę i do innych sanktuariów Maryjnych, wystawy tematyczne, koncerty. W tym roku wydano specjalny numer „Dobrych Nowin” w nakładzie 1000000 egzemplarzy, który otrzymamy 7 kwietnia.

Dziękując Panu Bogu za dar swojego życia, pomysłmy, jak sami możemy uczcić Dzień Świętości Życia.

Teresa Sowińska

Zaproszeni przez Maryję i Jezusa

Pielgrzymka do Ziemi Świętej to moje ciche marzenie, które spełniło się właśnie w Roku Wiary. Nasz przewodnik po pielgrzymich szlakach, ks. prof. Stanisław Jankowski SDB powiedział nam, że nic nie dzieje się przypadkowo i że to my zostaliśmy zaproszeni przez Maryję i Jezusa do siebie. Tym większa była radość nas, pielgrzymów, że mogliśmy odwiedzić miejsca związanych z Ich życiem w okresie Wielkiego Postu.

Formuła pielgrzymki bardzo mi odpowiadała. W każdym nawiedzonym miejscu słyszeliśmy fragmenty Pisma Świętego wraz z głębokim komentarzem, które odnosząc się do konkretnego miejsca niosły daleko szersze nauki umacniające naszą wiarę. To były wspaniałe rekolekcje.

Przemierzając się autokarem z jednego miejsca do drugiego, usłyszeliśmy także sporo wiadomości dotyczących historii tego niezwykłego miejsca na ziemi, stosunków społecznych oraz warunków geologicznych tu panujących. Byliśmy we wspaniałym okresie wczesnej wiosny. Przyroda obudziła się do intensywnego życia. Zielen egzotycznych dla nas drzew i łąk była soczysta, kwitły migdałowce, a wiele krzewów było już obsypanych różnokolorowymi kwiatami. Nawet pustynia judzka była pokryta zielonymi roślinami i całymi połaciami liliowych kwiatów, które wegetują przez większą część roku bez deszczu, aby w tym czasie właśnie pokazać na krótko swą urodę.

Ziemia Święta uczy pokory i refleksji nad swoją własną wiarą. Minęły dwa tysiąclecia od narodzenia Chrystusa, który przyniósł nam odkupienie win. Jednak głoszenie Ewangelii nadal jest potrzebne. W samej Jerozolimie jest wiele kościołów różnych wyznań. Nie do wszystkich miejsc jest swobodny dostęp. Nadal najważniejsze jest własne prawo tak skonstruowane, że Kościoły pilnują swojej autonomii bardziej niż współpracy.

Jan Paweł II w adhortacji „Christifideles Laici” pisze: „Dialog między religiami ma pierwszorzędną znaczenie, gdyż wzbudza miłość i wzajemny szacunek; usuwa, a przynajmniej osłabia panujące pośród wyznawców różnych religii uprzedzenia, szerzy jedność i przyjaźń między narodami”.

Widocznie trzeba jeszcze poczekać na spełnienie proroctwa Izajasza: „Albowiem oto Ja stwarzam nowe niebiosy i nową ziemię; nie będzie się wspominać dawniejszych dziejów ani na myśl one nie przyjdą. Przeciwnie, będzie radość i wesele na zawsze z tego, co Ja stworzę; bo oto Ja uczynię z Jerozolimy wesele i z jej ludu – radość. Rozwesele się z Jerozolimy i rozraduję się z jej ludu. Już się nie usłyszysz w niej odgłosów płaczu ni krzyku narzekania.” (Iz 65,17-21)

Dla nas najważniejsza była świadomość, że jest się w niezwykłym miejscu, gdzie narodził się Jezus, żył, nauczał i uzdrowiał ludzi. Na koniec fałszywie oskarżony znośił dla nas poniżenie, bicie, męczeńską śmierć i na odkupienie naszych win zmartwychwstał. Wielkość tej ogromnej miłości, jaką zostaliśmy obdarzeni bez żadnych własnych zasług, obnaża naszą słabość. Ile potrzeba modlitwy, aby z ufnością pozwolić się prowadzić Panu Bogu, dziękując za światło wiary, niewyczerpaną nadzieję i miłość.

Na przestrzeni wieków o Świętą Ziemię toczyły się liczne wojny. Nowi zdobywcy akcentowali swoją obecność niszcząc stare miejsca kultu i wznosząc na ich miejscu własne pomniki. Paradoksalnie pozwoliło to w IV wieku, kiedy Kościół w końcu zaczął cieszyć się wolnością, na odnalezienie miejsc świętych. Wiele zawdzięczamy cesarzowej, św. Helenie, matce Konstantyna, która miała objawienie, aby udać się do Ziemi Świętej, głównie dla odszukania Krzyża świętego, na którym Zbawiciel ofiarował się sprawiedliwości Bożej za grzechy całego świata. Cesarzowa, która w roku 326 odbyła podróż do Ziemi Świętej przyczyniła się na odnalezienie miejsca Świętego Grobu i Relikwii Męki Pańskiej na górze Kalwarii. Wybudowała także trzy wspaniałe kościoły: pierwszy przy górze Kalwarii, drugi w grocie betlejemskiej, gdzie się narodził Pan Jezus, a trzeci, nieustępujący poprzednim w bogactwie i urodzie architektury, na górze Oliwnej, z której Chrystus Pan wstąpił do Nieba.

Na szlaku pielgrzymim spotkaliśmy również rodaków. W starej Jerozolimie odwiedziliśmy Dom Polski, który prowadzą siostry elżbietanki. To z tarasów ich domu fotografowaliśmy piękną panoramę Jerozolimy i widok na Górę Oliwną.

Widok na Jerozolimę z Góry Oliwnej

Widok na Górę Oliwną z Jerozolimy

W kościołach spotkaliśmy także polskich franciszkanów, którzy posługują w licznych miejscach kultu. Pierwsi franciszkanie przybyli do Ziemi Świętej w 1217 r. Zamieszkali początkowo przy bazylice Narodzenia Pańskiego w Betlejem. Potem, poprzez wieki stali się właścicielami wielu bazylik, kościołów i kaplic.

Każdy pielgrzym jedzie do Ziemi Świętej ze swoimi intencjami. Omadlaliśmy je razem z naszym opiekunem duchowym ks. Mateuszem podczas codziennej Eucharystii i w czasie podróży. Jednak najcenniejsze były chwile osobistej modlitwy, a taką możliwość mieliśmy w każdej świątyni. Dlatego do wyjątkowych chwil zaliczam czas odmawiania różańca stojąc w kolejce do Grobu Pańskiego, adorując Najświętszy Sakrament w kościele Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny oraz odmawiania Koronki do Bożego Miłosierdzia klęcząc na Golgocie i w ogrodzie Getsemani.

Dużym przeżyciem, szczególnie dla małżeństw była Msza św. w Kanie Galilejskiej, podczas której zostały odnowione przyrzeczenia małżeńskie, czy Eucharystia odprawiona na pustyni judzkiej oraz odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych, nad rzeką Jordan w miejscu chrztu Pana Jezusa.

Czas spędzony w Ziemi Świętej minął bardzo szybko. Zostało mnóstwo wrażeń i obrazów w pamięci, m.in. z Ain Karem gdzie narodził się św. Jan Chrzciciel i z sanktuarium Nawiedzenia św. Elżbiety; z Nazaretu z Groty Zwiastowania i z sanktuarium św. Józefa; z Betlejemskiej bazyliki Narodzenia Pańskiego; z Góry Tabor; z Jerozolimy z sanktuarium Grobu Pańskiego, z Wieczernika, ze stacji Drogi Krzyżowej, z Góry Oliwnej z sanktuarium „Dominus Flevit” (Pan zapłakał) i Ogrodu Oliwnego; z Tabgha (miejsce Prymatu św. Piotra); z Kafarnaum gdzie odkopano ruiny dawnego miasta i dom św. Piotra oraz zrekonstruowano starożytną synagogę; z Pola Pasterzy koło Betlejem i grotty mlecznej; z Betanii z kościoła św. Łazarza.

We wszystkich tych miejscach było mnóstwo ludzi z innych pielgrzymek, potrzebna była wyrozumiałość, bo przecież każdy wierny chciał wszędzie być i wszystko zobaczyć, aby jak najlepiej wykorzystać czas pobytu w Ziemi Świętej. Wychodząc z kościołów natychmiast byliśmy otaczani przez handlujących różnymi suwenirami. Ksiądz przewodnik nazywał to czyścem, ponieważ odbywało się wówczas czyszczenie naszych kieszeni. Jednak jakieś pamiątki każdy chciał zabrać do kraju, aby podzielić się nimi z bliskimi.

Po pielgrzymce pozostanie również do wykonania przesłanie ks. prof. aby samodzielnie studiować Słowo Boże i w nim szukać Prawdy oraz pomocy w naszej ziemskiej drodze prowadzącej do nieba.

Dziękuję organizatorom za dobrą opiekę podczas całej podróży. Pozostaną niezapomniane wrażenia oraz pamiątkowy dyplom i mnóstwo zdjęć. A owoców duchowych pielgrzymowania wystarczy nie tylko na czas Roku Wiary.

pątniczka Teresa

Bazylika Grobu Pańskiego w Jerozolimie

Jerozolima. Bazylika Grobu Pańskiego, kamień namaszczenia.

Getsemani. Ogród Oliwny

Getsemani. Ołtarz w Bazylice Agonii

Góra Tabor. Bazylika Przemienienia Pańskiego.

Widok na jezioro Tyberiackie

Msza św. w Kanie Galilejskiej

Betlejem. Grota św. Józefa w Bazylice Narodzenia Pańskiego

Nazaret. Bazylika Zwiastowania Najświętszej Panny Maryi

Jerozolima. Bazylika Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny

Miejsce chrztu Pana Jezusa nad rzeką Jordan

Pustynia judzka z zielonymi i kwitnącymi zboczami wzniesień

OPLATEK WSPÓLNOT MŁODZIEŻOWYCH - 20 XII 2012

WIGILIA NA PLEBANII - 24 XII 2012

MSZA ŚW. TRYDENCKA – 26 XII 2012

OPŁATEK LITURGICZNEJ SŁUŻBY OLTARZA – 27 XII 2012

OPLATEK KSM „SEMPER FIDELIS” – 6 I 2013

JASEŁKA DZIECI – 6 I 2013

JASEŁKA PRZEDSZKOLAKÓW – 13 I 2013

KOLĘDOWANIE NAUCZYCIELI – 23 I 2013

KONCERT KOŁĘD W KOŚCIELE – 27 I 2013

OPŁATEK CHÓRU PARAFIALNEGO

ODNOWIENIE PRZYRZECZEŃ CHRZŚCIELNYCH – 3 II 2013

BAL KARNAWAŁOWY DZIECI W SP NR 79 – 3 II 2013

DZIECI NA LODOWISKU - 9 II 2013

D.A. OBÓZ WĘDROWNY W BESKIDACH - 12-14 II 2013

DZIECI W AQUAPARKU – 19 II 2013

CHÓR Z WIZYTĄ W OŚRODKU MONARU – 19 II 2013

D.A. DZIEŃ SKUPIENIA W JURACIE – 9 III 2013

REKOLEKCJE DZIECI – II III 2013

REKOLEKCJE MŁODZIEŻY – 21-23 III 2013

SPOTKANIE Z KS. PIOTREM STAWARZEM I S. MICHAELĄ

DROGA KRZYŻOWA DZIECI

WARSZTATY MUZYCZNO-LITURGICZNE W POZNANIU

Symboliczne spotkanie Taizé w Rzymie

Kiedy jak co roku pod koniec grudnia jechaliśmy na spotkanie Taizé, które tym razem miało się odbyć w Rzymie, nikt z nas nawet nie przypuszczał wówczas, że będzie to niejako nasze pożegnanie z urzędującym jeszcze wtedy na Stolicy Piotrowej papieżem Benedyktem XVI. Tego bardzo symbolicznego znaczenia nabrało ono dla nas jednak dopiero dwa miesiące później, gdy cały świat dowiedział się oficjalnie o abdykacji papieża.

Ostatnie spotkanie Taizé było bardzo nietypowe, bo odmienne od wszystkich wcześniejszych, także z wielu innych powodów. Trwało bowiem o jeden dzień dłużej niż zazwyczaj, tj. do 2 stycznia. Już w drodze do Rzymu mogliśmy poczuć jego przedsmak, gdyż wspólnota modlitewna z włoskiego miasta Bolzano, do którego dotarliśmy o godz. 1 w nocy, zorganizowała w swoim kościele dla wszystkich pielgrzymów modlitwę z kanonami w duchu Taizé i ugościła nas wraz ze swoim biskupem. Modlitwy wieczorne w samym Rzymie nie miały miejsca na halach targowych, jak to na ogół bywa, lecz we wszystkich przepięknych, ogromnych bazylikach rzymskich (każdego dnia w innej). Posiłki również nie były wydawane w halach, lecz pod gołym niebem na ogromnym placu Circo Massimo, jako że pogoda w Rzymie sprzyjała ich spożywaniu na wolnym powietrzu. Było bardzo ciepło, gdyż codziennie na bezchmurnym niemal niebie świeciło słońce i jedynie bardzo chłodne ranki oraz wieczory przypominały nam o tym, że jest to jednak zima.

Typowo włoskie było również powitanie wszystkich grup na terenie uniwersytetu La Sapienza. Jak nigdy dotąd musieliśmy czekać ponad 4 godziny w długiej kolejce do punktu przyjęcia grup, gdyż Włosi (jak to Włosi) nigdy się nie spieszą i zrobili sobie oczywiście swoją tradycyjną sjęstę. W innych okolicznościach pewnie wcale nie przeskadzałoby nam to, ale po prawie 2 dobach spędzonych w podróży (w tym po 8-godzinym zwiedzaniu Monachium podczas obowiązkowej przerwy na wypoczynek kierowców autokaru) każdy z nas marzył o jak najszybszym dotarciu do miejsca zakwaterowania, gdzie mógłby trochę odpocząć. A z zakwaterowaniem też było bardzo różnie. Nam udało się zamieszkać w jednym z mieszkań w kamienicy w samym Rzymie, więc nie mogliśmy narzekać. Ale osoby zakwaterowane na halach targowych nie miały już tak wiele szczęścia, jako że hale nie były ogrzewane, a woda w prysznicach zimna.

Wszystkie niedogodności doskonale rekompensowała jednak ogromna ilość wspaniałych przeżyć podczas naszego pobytu w Rzymie. Najwspanialszym z nich była nasza pierwsza wieczorna modlitwa z udziałem papieża na placu św. Piotra, który rozświetlały tysiące różnokolorowych lampionów zapalonych przez uczestników tego spotkania. Dzięki pozostałym modlitwom wieczornym (już niestety bez papieża) mogliśmy nie tylko zwiedzić cudowne bazyliki rzymskie, lecz także poczuć ich specyficzny klimat modlitewny. Pomędzy modlitwami porannymi w parafiach oraz wieczornymi w bazylikach mieliśmy okazję zwiedzić wiele muzeów (m.in. Muzea Watykańskie) oraz zabytkowych budowli

nieoczekiwane spotkanie z ks. abp. Piero Marinim

(m.in. Zamek św. Anioła) i parków (np. Villa Borghese, skąd rozciąga się przepiękna panorama całego miasta). Uczestnicy spotkania mieli także możliwość zwiedzenia jednych z wielu rzymskich katakumb. Wiele z tych miejsc było nam już wprawdzie znanych z naszych wcześniejszych wypraw do Rzymu, lecz podczas pielgrzymek mieszkaliśmy na ogół daleko poza Rzymem, do którego przyjeżdżaliśmy zaledwie na kilka godzin, by pośpiesznie zobaczyć najważniejsze zabytki tego pięknego miasta. Tym razem mieliśmy natomiast niepowtarzalną okazję, by pospacerować na przykład spokojnie urokliwymi uliczkami Zatybrza, zobaczyć Rzym w świetle zachodzącego pięknie nad Watykanem słońca, a także poznać typowe bożonarodzeniowe tradycje włoskie podczas jarmarku świątecznego na Piazza Navona lub różne oryginalne szopki z całego świata zgromadzone w muzeum przy Piazza del Popolo. Nie wspomnę już o możliwości skosztowania prawdziwej włoskiej pizzy czy popularnego deseru tiramisu delektując się przy tym smakowitą kawą cappuccino.

Niewielkie trudności sprawiała nam zbyt słaba, bo wyłącznie komunikatywna, znajomość języka włoskiego. Wskutek tego nasze poszukiwania różnych miejsc na planie miasta trwały o wiele dłużej, a niektóre z wypraw nie doszły nawet do skutku. Ale czasem dochodziło też do zabawnych

i zupełnie nieoczekiwanych sytuacji. Na przykład w niedzielę św. Rodziny, kiedy po godzinnym staniu w kolejce okalającej dosłownie cały plac św. Piotra dostaliśmy się wreszcie do bazyliki, próbowaliśmy zapytać strażników o godzinę Mszy św. Oni jednak zrozumieli zapewne, że chcemy zamówić Mszę św. i skierowali nas do pobliskiej zakrystii. A tam akurat kilkunastu księży zdejmowało swoje szaty liturgiczne po zakończonej właśnie Eucharystii. Wśród nich dostrzegłam znajomego franciszkanina o. Marka, który bardzo się ucieszył z naszego spotkania, tym bardziej że za pomocą mojego aparatu fotograficznego mieliśmy okazję zrobienia wspólnego zdjęcia i krótkiej rozmowy z abp. Piero Marinim, który towarzyszył zawsze naszemu papieżowi w sprawowaniu liturgii, a z którym o. Marek odprawił właśnie Mszę św.

Tekst i zdjęcia: Ewa Wojaczek

wspólne spotkanie modlitewne z papieżem na placu św. Piotra

panorama Rzymu z zamku św. Anioła...

... i z parku Villa Borghese w świetle zachodzącego słońca

REFLEKSJE

Dlaczego „Droga” jest mi droga?

Polski rynek pełen jest różnorodnych pism przeznaczonych dla każdej grupy wiekowej – od rozpoczynających przygodę z czytaniem dzieci, po dojrzałych ludzi. Kioski i sklepy wypełnione są prasą: hobbystyczną, naukową, rozrywkową, polityczną... Wśród dostępnej lektury swoje miejsce mają także gazety religijne, w tym dwutygodnik młodzieży katolickiej „Droga”. Skromny, nie przez każdego nastolatka doceniany, a przecież bogaty w tematy poszerzające horyzonty. Nie tylko o wierze!

Słowo wstępne pisze ks. Zbigniew Kapłański. Zapoznaje czytelnika z każdym kolejnym wydanym czasopiśmie, opowiadając krótko o temacie numeru. Dalej znajduje się rubryka „duszpasterz odpowiada”, w której przeczytać możemy listy czytelników i porady doświadczonego kapłana. Co ważne, „Droga” daje wiele możliwości do współtworzenia gazety, proponuje listowne wypowiedzenie się na łamach dwutygodnika na różne tematy, takie jak: problemy codziennego życia, praca nad sobą, związki, miłość, doświadczenia. Jedną z najbardziej interesujących części sta-

łych gazety jest dział „moja droga”. Świadczenia – znajdziemy je w niemalże każdym katolickim periodyku. Jednak o ile wszystkie tego rodzaju opowieści są piękne, o tyle w „Drodze” spotkamy wyjątkowo porywające i niecodzienne wypowiedzi, często znanych ludzi. Numer z początku marca 2012 roku zawiera artykuł o Kamili Stochu, jego planach i marzeniach. W innym napotkamy historię Mirka „Koli” Koleczyka, polskiego rapera, który wyszedł cało z demoralizującego ulicznego wychowania. W końcu: opowieść Joanny Żuk o tym, jak przeżyła własną śmierć, czyli relacja z okresu śpiączki.

Szczególnie zaintrygował mnie temat marcowego numeru z tego roku – mądre korzystanie z mediów. Świetny artykuł o manipulacji napisał tam Witold Gadowski, znany dziennikarz śledczy oraz były szef telewizyjnej „Jedynki”. Zwraca on m.in. uwagę na kluczowe znaczenie ludzkiego wzroku w sterowaniu poglądami. Podobną tematykę podejmuje Kajetan Rajski w rozmowie z redaktorem Janem Pospieszalskim.

Redakcja „Drogi” pisze na stronie internetowej o swoim czasopiśmie, że jest „ambitne i nowoczesne w formie, może być wyzwaniem dla młodych, którzy oczekują czegoś więcej niż medialnej sieczeni i ogłupiających «newsów», a szukają pogłębionej dyskusji i wiedzy przekraczającej informacje dostępne na popularnej Wikipedii”.

A dlaczego ja zachęcam do „Drogi”? By naświetlić możliwość wejścia na drogę przystępną i ciekawą lektury. Dlaczego sama ją czytam? Odpowiada mi styl pisania artykułów, a tematy zwykle trafiają w moje zainteresowania.

Nie muszę przeszukiwać całego Internetu w celu znalezienia kilku ciekawych i przydatnych informacji – wiele z nich znajduje się w tym jednym piśmie. Sięgając po nie, wiem, że nie będę zmuszona do przeglądania masy nic nie wnoszących tekstów, by trafić na jeden, który pozwoli mi na rozwój oraz przyjemne spędzenie wolnego czasu.

Jednym słowem, „Droga” jest tym, czego oczekuję od pisma katolickiego dla ludzi w moim wieku.

Katarzyna Marczak

Opiekuńcze skrzydła Pana Boga

Katigaja Adama Skarżewski nie lubi być porównywany do swojego najbliższego poprzednika i nie lubi być porównywany do innych skoczków. Dlatego, choć stał się w ostatnim czasie jednym z faworytów, nie chce być porównywany do innych skoczków. Dlatego, choć stał się w ostatnim czasie jednym z faworytów, nie chce być porównywany do innych skoczków.

Pierwszy z przystępnych i ambitnych w formie, może być wyzwaniem dla młodych, którzy oczekują czegoś więcej niż medialnej sieczeni i ogłupiających «newsów», a szukają pogłębionej dyskusji i wiedzy przekraczającej informacje dostępne na popularnej Wikipedii”.

W Afryce już pół miliarda chrześcijan! Liczba chrześcijan w Afryce wzrosła gwałtownie już kilkadziesiąt lat temu. W 1950 roku w Afryce było 100 milionów chrześcijan, a dziś ich liczba przekroczyła 500 milionów. W 2050 roku, według prognoz, może sięgnąć 1,2 mld. W tym czasie w Europie i Ameryce Północnej liczba chrześcijan będzie spadała. W Afryce natomiast będzie rosła. W 2050 roku w Afryce może być 1,2 mld chrześcijan, a w Europie i Ameryce Północnej może być 700 milionów.

W Afryce już pół miliarda chrześcijan!

Liczba chrześcijan w Afryce wzrosła gwałtownie już kilkadziesiąt lat temu. W 1950 roku w Afryce było 100 milionów chrześcijan, a dziś ich liczba przekroczyła 500 milionów. W 2050 roku, według prognoz, może sięgnąć 1,2 mld. W tym czasie w Europie i Ameryce Północnej liczba chrześcijan będzie spadała. W Afryce natomiast będzie rosła. W 2050 roku w Afryce może być 1,2 mld chrześcijan, a w Europie i Ameryce Północnej może być 700 milionów.

Wielkie święto młodych w Rio

Foro Mundial de Juventude (FMJ) 2013 w Rio de Janeiro. To wielkie święto młodych chrześcijan. W 2013 roku w Rio de Janeiro odbyło się 19. spotkanie. W 2013 roku w Rio de Janeiro odbyło się 19. spotkanie. W 2013 roku w Rio de Janeiro odbyło się 19. spotkanie.

Intencje do św. Brata Alberta

Intencje do św. Brata Alberta

„Krzyż jest tajemnicą, wymaga wiary. Krzyż jest światłem, które oświeca umysł, szczęśliwy kto mu odda serce i dostanie łaskę miłowania.”

Św. Brat Albert

• • •

* Przez Twe wstawiennictwo, św. Bracie Albercie, dziękuję Bogu Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu za rodziców w kolejne swoje urodziny, że dali mi życie i sakrament Chrztu św., i że mogę być nazwana Dzieckiem Bożym.

* Święty Bracie Albercie, przez moją modlitwę uprosz Pana Boga o szczęście wieczne dla moich rodziców.

* Święty Bracie Albercie, proszę Cię wstawi się za mną w sprawie Bogu i Tobie wiadomej.

* Święty Bracie Albercie, proszę Cię o łaskę wytrwania w małżeństwie, abym umiała dawać miłość w zamian nic nie oczekując. Proszę w pokorze, uprosz tę łaskę u Miłosiernego Chrystusa.

* Święty Bracie Albercie, dziękuję, że wysłuchujesz moje prośby, że jesteś tu obecny wśród nas.

* Święty Bracie Albercie proszę o łaskę zdrowia dla s. Wandy i ulgę w cierpieniu.

* Dziękuję za łaskę opieki nad całą naszą rodziną, a szczególnie nad naszą mamą.

* Święty Bracie Albercie, uprosz u Boga dar Ducha Świętego dla młodzieży trzecich klas gimnazjalnych, godne przygotowanie do sakramentu Bierzmowania.

* Święty Bracie Albercie, z wiarą proszę o uzdrowienie ręki Mikołaja i uwolnienie Adama z pijaństwa. O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Ani w jej nowej pracy.

* Święty Bracie Albercie, pełnią życia ewangelicznego żyjący – módl się za nami.

opracowała siostra Justyna Padiasek

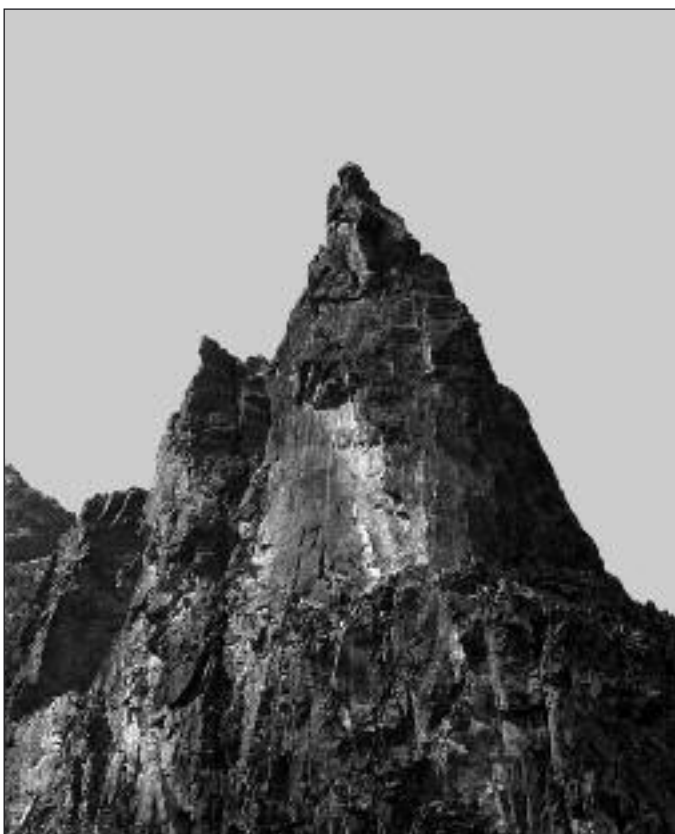
„STWORZENIE”

odwieczna pokusa

jest w nas odwieczna pokusa znaczenia
droga sukcesów orderów i sławy

chęć górowania nad innymi
wpycha świat w mroki historii
po której niebo otwarte
przyjmuje męczenników

X X X

życie ma tor równoległy do światła
nawet jeśli się tego nie dostrzega
czasami tylko cień odbity na drodze
daje pewność czyjeś czuwania

niepotrzebna

bo tak już jest z tą głupotą
że krzyczy gdy wcześniej milczała
nieudolnie naprawia co sama zepsuła
wymyśla niepotrzebne
a istotne ukrywa
aby się nie okazało
jak bardzo jest niepotrzebna

• • •

wiersze i zdjęcia kazimierza sakowicza

Serdecznie zapraszamy wszystkich „stWórców” do współpracy.
Oczekujemy na ciekawe zdjęcia i dobre wiersze. kazek821@wp.pl
Więcej utworów Kazimierza Sakowicza na stronach:
www.portalsukcesu.pl i <http://kazekpoeta.blogspot.com>

WŁĄCZENI DO WSPÓLNOTY PRZEZ CHRZEST ŚWIĘTY:

Małgorzata Anna Byczkowska	9.12.2012 r.
Paulina Ewelina Klein	9.12.2012 r.
Zuzanna Zakrzewska	25.12.2012 r.
Vanessa Klara Motylińska	25.12.2012 r.
Karolina Elżbieta Frygier	25.12.2012 r.
Filip Patrycjusz Piotrowski	25.12.2012 r.
Sofia Joanna Panc-Mabrouk	25.12.2012 r.
Leon Paweł Kaczmarek	25.12.2012 r.
Oliwia Wiśniewska	25.12.2012 r.
Zuzanna Magdalena Staniszevska	13.01.2013 r.
Weronika Sara Kwaśna	13.01.2013 r.
Karol Grzegorz Ladach	10.02.2013 r.
Małgorzata Łucja Markiewicz	10.02.2013 r.
Julianna Fobka	10.02.2013 r.
Kacper Tadeusz Uhlenberg	24.02.2013 r.
Wiktoria Jędrzejewska	10.03.2013 r.
Bianka Beata Graszek	10.03.2013 r.
Kajetan Sebastian Wegner	10.03.2013 r.

PRZYJĘLI SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA:

Maciej Sławomir Naruszewicz i Monika Naruszewicz z d. Andrzejczyk	22.12.2012 r.
Mariusz Sarnowski i Anna Mierzejewska	9.02.2013 r.

JUBILEUSZE

50. ROCZNICĘ MAŁŻEŃSTWA obchodzili:

Anna i Stanisław Mazurek 5 stycznia 2013

25-lecie SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA obchodzili:

Mariola i Sławomir Konkol 31 marca 2013

POWOŁANI DO WIECZNOŚCI:

Ś.p. Stefan Nowakowski, lat 67, zm. 8.12.2012 r.
 Ś.p. Maria Pankowska, lat 68, zm. 15.12.2012 r.
 Ś.p. Jan Gabryłowicz, lat 79, zm. 16.12.2012 r.
 Ś.p. Lech Wąsowicz, lat 65, zm. 20.12.2012 r.
 Ś.p. Marianna Garbacz, lat 96, zm. 22.12.2012 r.
 Ś.p. Janina Berdowska, lat 79, zm. 22.12.2012 r.
 Ś.p. Feliks Sobierajski, lat 95, zm. 25.12.2012 r.
 Ś.p. Karolina Budka, lat 94, zm. 28.12.2012 r.
 Ś.p. Jolanta Czajkowska, lat 62, zm. 31.12.2012 r.
 Ś.p. Florian Zajączkowski, lat 74, zm. 2.01.2013 r.
 Ś.p. Ryszard Skóra, lat 73, zm. 3.01.2013 r.
 Ś.p. Franciszka Wysocka, lat 82, zm. 5.01.2013 r.
 Ś.p. Feliks Mionskowski, lat 93, zm. 6.01.2013 r.
 Ś.p. Jerzy Ziółkowski, lat 84, zm. 6.01.2013 r.
 Ś.p. Teresa Lietz, lat 64, zm. 15.01.2013 r.
 Ś.p. Zofia Parol, lat 79, zm. 15.01.2013 r.
 Ś.p. Aleksandra Małecka, lat 83, zm. 21.01.2013 r.
 Ś.p. Urszula Niekłań-Lubieniecka (z d. Kleist),
 lat 70, zm. 27.01.2013 r.
 Ś.p. Edmund Mallach, lat 87, zm. 29.01.2013 r.
 Ś.p. Edmund Przestrzelski, lat 83, zm. 31.01.2013 r.
 Ś.p. Hieronim Stańczyk, lat 73, zm. 4.02.2013 r.
 Ś.p. Stanisław Polkowski, lat 59, zm. 4.02.2013 r.
 Ś.p. Henryk Ziomkowski, lat 59, zm. 5.02.2013 r.
 Ś.p. Genowefa Krakowiecka, lat 74, zm. 9.02.2013 r.
 Ś.p. Jan Stefański, lat 85, zm. 10.02.2013 r.
 Ś.p. Małgorzata Wiśniewska, lat 95, zm. 11.02.2013 r.
 Ś.p. Wanda Jabłońska, lat 76, zm. 12.02.2013 r.
 Ś.p. Stanisław Kozioł, lat 72, zm. 12.02.2013 r.
 Ś.p. Helena Kupiec, lat 80, zm. 12.02.2013 r.
 Ś.p. Mirosław Czaboćko, lat 46, zm. 14.02.2013 r.
 Ś.p. Halina Janas, lat 65, zm. 17.02.2013 r.
 Ś.p. Henryk Kozak, lat 80, zm. 18.02.2013 r.
 Ś.p. Henryka Olszewska, lat 84, zm. 22.02.2013 r.
 Ś.p. Kazimierz Cyrułek, lat 79, zm. 23.02.2013 r.
 Ś.p. Franciszek Pułkownik, lat 78, zm. 7.03.2013 r.
 Ś.p. Kazimierz Pikuła, lat 55, zm. 7.03.2013 r.
 Ś.p. Danuta Hozdziejska-Piasecka, lat 81,
 zm. 11.03.2013 r.

Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

„Głos Brata” – pismo wydawane przez parafię pod wezwaniem św. Brata Alberta, adres: 80-395 Gdańsk, ul. Olsztyńska 2, tel. 058 556 42 40, e-mail: albert@diecezja.gda.pl, www.bratalbert.com.pl

Opiekun redakcji – ks. Tadeusz Polak. Redaguje zespół. Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych tekstów. Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Listy do redakcji prosimy składać w punkcie sprzedaży prasy katolickiej przy kościele lub w kancelarii parafialnej. Opracowanie graficzne, skład i przygotowanie do druku: Teresa Sowińska. Korekta tekstu: diakon Michał Zegarski. Zdjęcia: Mirosław Jaśkowiak, Ryszard Magulski, ks. Rafał, ks. Mateusz, ks. Bogdan, ks. Grzegorz, młodzież i z archiwum parafii. Okładka i ilustracje: Andrzej Sowiński.

PLASKORZEŻBA ŚW. BRATA ALBERTA

Plaskorzeźba naszego patrona została przywieziona do kościoła i wyeksponowana przy ołtarzu 26 stycznia 2013 roku, a 8 lutego zamontowana w prezbiterium.

ŻYCZENIA WIELKANOCNE

Mozaika z bazyliki Przemienienia Pańskiego na górze Tabor

Drogim Czytelnikom „Głosu Brata” życzymy nadziei, którą obdarza nas
CHRYSTUS ZMARTWYCHWSTAŁY – „Zwycięzca śmierci, piekła i szatana”.
Niech Święta Wielkanocne w Roku Wiary i Jubileuszu 25-lecia naszej parafii
umocnią nas w postępowaniu drogą miłości przez ziemską Ojczyznę do Niebieskiej

Redakcja